

Dziennik Urzędowy

L 196

Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

24 lipca 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 672/2012 z dnia 16 lipca 2012 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji. 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 673/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczące wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 674/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 675/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania talku (E 553b) i wosku carnauba (E 903) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach oraz w odniesieniu do stosowania szelaku (E 904) na gotowanych jajach w skorupkach ⁽¹⁾ 52
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 676/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 55
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 677/2012 z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012 57

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2012/420/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii	59
★ Decyzja Rady 2012/421/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. wspierająca Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia	61
★ Decyzja Rady 2012/422/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia	67
★ Decyzja Rady 2012/423/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz wspólnego stanowiska Rady 2003/805/WPZiB – nierozprzestrzenianie rakiet balistycznych	74
★ Decyzja wykonawcza Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotycząca wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii	81

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 672/2012

z dnia 16 lipca 2012 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011 wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 62,9 % na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw niż te wymienione w art. 1 ust. 2 i w załączniku I do tego rozporządzenia. Środki te będą zwane dalej „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane dalej „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wniosek

- (2) W dniu 27 września 2011 r. Komisja otrzymała wniosek złożony na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL, oraz poddanie rejestracji przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzących z Malezji.

- (3) Wniosek został złożony przez Saint Gobain Adfors CZ s.r.o., Tolnatek Fonalfeldolgozó és Műszakiszövet-gyártó Bt., Valmieras stikla šķiedra AS i Vitrolan Technical Textiles GmbH – czterech producentów unijnych niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych.

- (4) Wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, że po wprowadzeniu obowiązujących środków nastąpiła istotna zmiana struktury handlu w zakresie wywozu z ChRL i Malezji do Unii, która nie ma racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia poza wprowadzeniem obowiązujących środków. Wskazana zmiana struktury handlu wynikała rzekomo z przeładunku w Malezji niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL.

- (5) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Malezji nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

- (6) Wreszcie istnieją dowody, że ceny niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej dla produktu podobnego w trakcie dochodzenia pierwotnego.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (7) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła dochodzenie rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1135/2011⁽³⁾ („rozporządzenie wszczynające”). Na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 9.8.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 10.11.2011, s. 4.

podstawowego Komisja, w drodze rozporządzenia wszczynającego, nakazała również organom celnym rejestrowanie przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji.

1.4. Dochodzenie

- (8) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL i Malezji, producentów eksportujących w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny. Kwestionariusze rozesłano do producentów/eksporterów w ChRL i Malezji, którzy są znani Komisji lub którzy zgłosili się w terminie określonym w motywie 14 rozporządzenia wszczynającego. Kwestionariusze wysłano również do importerów w Unii. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym.
- (9) Trzech producentów eksportujących w Malezji oraz trzech niepowiązanych importerów w Unii zgłosiło się i przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (10) Następujący producenci eksportujący przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a w ich siedzibach przeprowadzono następnie wizyty weryfikacyjne.

Producenci eksportujący w Malezji:

- GFTex Fiberglass Manufacturer Sdn Bhd, Selangor,
- Gold Fiberglass Sdn. Bhd, Selangor, oraz
- GRI Fiberglass Industries, Selangor.

1.5. Okres objęty dochodzeniem

- (11) Okres objęty dochodzeniem trwał od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 30 września 2011 r. („OD”). Dane dotyczące OD zgromadzono w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany w strukturze handlu. Za okres sprawozdawczy od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Zagadnienia ogólne

- (12) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między ChRL, Malezją a Unią; wyeliminowanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu podobnego; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktu podobnego, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (13) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak produkt zdefiniowany w dochodzeniu pierwotnym: tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m², z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00.
- (14) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak produkt określony w poprzednim motywie, lecz wysyłany z Malezji, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Malezji.
- (15) Dochodzenie wykazało, że tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych, zgodne z powyższą definicją, wywożone z ChRL do Unii oraz tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłane z Malezji do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Stopień współpracy i określenie wielkości obrotów handlowych

Malezja

- (16) Jak wskazano w motywie 10, trzech producentów eksportujących w Malezji przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (17) Wizyty weryfikacyjne zostały następnie przeprowadzone na terenie tych trzech producentów eksportujących.
- (18) Wymienieni trzech malezyjskich producentów eksportujących reprezentowali 75 % całkowitego wywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii w OS, jak wskazano w COMEXT⁽¹⁾. Łączną wielkość wywozu obliczono na podstawie COMEXT.
- (19) Jeden z trzech malezyjskich producentów eksportujących zaprzestał współpracy po pierwszym dniu wizyty weryfikacyjnej, dlatego też zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (20) W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw za uzasadnione uznano zastosowanie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego z powodów wyjaśnionych w motywach 34 i 52–59.

Chińska Republika Ludowa

- (21) Producenci eksportujący z ChRL nie współpracowali. W związku z powyższymi ustaleniami w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Unii i wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Malezji musiały częściowo opierać się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Do określenia całkowitej wielkości przywozu z ChRL do Unii wykorzystano dane pochodzące z bazy danych COMEXT. Wykorzystano statystyki krajowe ChRL i Malezji do określenia całkowitej wielkości wywozu z ChRL do Malezji. Dane zestawiono

⁽¹⁾ COMEXT jest zarządzana przez Eurostat bazą danych dotyczących zagranicznych statystyk handlowych.

również ze szczegółowymi danymi na temat przywozu i wywozu dostarczonymi przez malezyjskie organy celne.

- (22) Wielkość przywozu zarejestrowana w statystykach Malezji i ChRL objęła większą grupę produktów niż produkt objęty postępowaniem lub produkt objęty dochodzeniem. W świetle danych zawartych w bazie COMEXT i danych dostarczonych przez trzech malezyjskich producentów eksportujących można było jednak ustalić, że znaczną część tej wielkości przywozu reprezentował produkt objęty postępowaniem. W konsekwencji dane te mogły zostać wykorzystane do ustalenia zmiany w strukturze handlu.

2.4. Zmiana struktury handlu

Przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych do Unii

- (23) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii znacząco zmniejszył się po wprowadzeniu środków tymczasowych w lutym 2011 r.⁽¹⁾ oraz środków ostatecznych w sierpniu 2011 r. (na mocy rozporządzenia pierwotnego).
- (24) Z drugiej strony łączna wielkość wywozu produktu objętego dochodzeniem z Malezji do Unii znacznie wzrosła w 2011 r. Na podstawie danych COMEXT wywóz z Malezji do Unii znacząco wzrósł w ostatnim roku, natomiast w poprzednich latach jego poziom utrzymywał się na niskim poziomie. Ta tendencja znajduje również potwierdzenie w odpowiednich statystykach malezyjskich dotyczących wywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z Malezji do Unii.
- (25) W tabeli 1 wskazano ilości przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL i Malezji do Unii między dniem 1 stycznia 2008 r. a dniem 30 września 2011 r.

Wielkość przywozu w mln m ²	2008	2009	2010	1.10.2010 – 30.9.2011
ChRL	307,82	294,98	383,76	282,03
Malezja	0,02	0,04	0,02	76,10

Źródło: Statystyki COMEXT.

- (26) Powyższe dane wyraźnie wskazują, że przywóz z Malezji do Unii utrzymywał się na niskim poziomie w okresie od 2008 do 2010 r. Jednak po wprowadzeniu środków w 2011 r., przywóz ten nagle wzrósł i w pewnym stopniu zastąpił wywóz z ChRL na rynek unijny pod względem ilości. Ponadto od czasu wprowadzenia obowiązujących środków nastąpił znaczący spadek wywozu z ChRL do Unii (26 %).

Wywóz z ChRL do Malezji

- (27) W tym samym okresie można było zaobserwować gwałtowny wzrost wywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Malezji.

Wywóz wzrósł do 32,78 mln m² w OS ze stosunkowo niewielkiej ilości w 2008 r. (4,65 mln m²). Ta tendencja znajduje również potwierdzenie w odpowiednich statystykach malezyjskich dotyczących przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Malezji.

Tabela 2

Wywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Malezji od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 30 września 2011 r.

	2008	2009	2010	1.10.2010 – 30.9.2011
Ilość (w mln m ²)	4,65	5,78	5,94	32,78
Roczna zmiana (%)		24 %	2,8 %	452 %
Indeks (2008 = 100)	100	124	128	705

Źródło: Statystyki ChRL.

- (28) W celu ustalenia tendencji odnoszących się do przepływów handlowych niektórych tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Malezji uwzględniono zarówno statystyki Malezji, jak i ChRL. Oba zbiory danych są dostępne jedynie na wyższym poziomie grupy produktów niż produkt objęty postępowaniem. W świetle danych zawartych w bazie COMEXT i danych dostarczonych przez trzech malezyjskich producentów eksportujących, którzy początkowo współpracowali, można było jednak ustalić, że znaczną część tej wielkości przywozu reprezentował produkt objęty postępowaniem. Dlatego też dane te można było uwzględnić.
- (29) W powyższych tabelach 1 i 2 wyraźnie wykazano, że nagłemu spadkowi wywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Unii towarzyszył znaczący wzrost wywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL do Malezji, a następnie istotny wzrost wywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z Malezji do Unii w OD. W toku dochodzenia ustalono, że dodatkowe ilości tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z ChRL do Malezji były błędnie zgłaszane w momencie przywozu do Malezji w ramach kodów innych niż kody objęte dochodzeniem. Zgodnie z celnymi zgłoszeniami przywzowowymi wymienione dodatkowe ilości zostały zgłoszone w ramach kodów 7019 11 000 i 7019 40 000.

Wielkość produkcji w Malezji

- (30) Trzy początkowo współpracujące przedsiębiorstwa zostały utworzone między listopadem 2010 r. a marcem 2011 r. i rozpoczęły produkcję oraz wywóz do Unii dopiero po wprowadzeniu środków tymczasowych w lutym 2011 r. Przed lutym 2011 r. w Malezji nie produkowano tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 17.2.2011, s. 9.

2.5. Wniosek dotyczący zmiany w strukturze handlu

- (31) Ogólny spadek wywozu z ChRL do Unii i równoległy wzrost wywozu z Malezji do Unii oraz wywozu z ChRL do Malezji po wprowadzeniu środków tymczasowych w lutym 2011 r. oraz środków ostatecznych w sierpniu 2011 r., stanowią zmianę struktury handlu między wymienionymi wyżej państwami z jednej strony a Unią z drugiej strony.

2.6. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem cła

- (32) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyka, proces lub prace obejmują między innymi wysyłkę produktu objętego środkiem za pośrednictwem państw trzecich i montaż części poprzez ich składanie w Unii lub państwie trzecim. W tym celu istnienie działalności montażowej ustala się zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Przeładunek

- (33) Zgłoszony wywóz współpracujących początkowo malezyjskich przedsiębiorstw reprezentował około 75 % łącznego całkowitego malezyjskiego wywozu do Unii. Pozostały wywóz można przypisać malezyjskim producentom, którzy nie współpracowali w toku dochodzenia, lub praktykom związanym z przeładunkiem. Jeden ze współpracujących importerów w Unii pozyskiwał tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych od malezyjskiego eksportera, który nie współpracował podczas obecnego dochodzenia.
- (34) Jak wskazano szczegółowo w motywach 52–59, trzy początkowo współpracujące przedsiębiorstwa zostały poinformowane na miejscu, że mogą zostać objęte art. 18 rozporządzenia podstawowego, ponieważ ustalono, że dostarczyły wprowadzające w błąd informacje. Dowody wykazały, że dwóch początkowo współpracujących producentów eksportujących nie ujawniło wzajemnych powiązań. Przedsiębiorstwa dokonywały również manipulacji i zmian w zakresie dokumentów, takich jak wyciągi bankowe. Istnieją także wątpliwości co do autentyczności niektórych ich faktur zakupu oraz bankowych dowodów płatności. Dwa przedsiębiorstwa nie wykazały pochodzenia surowców wykorzystanych w produkcji tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wywożonych do Unii. Wreszcie, na podstawie informacji uzyskanych przez władze Malezji, towary mogły być objęte świadectwem pochodzenia w momencie ich wywozu, jeżeli zaistniała zmiana kodu klasyfikacji między przywiezionymi surowcami zastosowanymi w procesie produkcji a wywiezionymi wyrobami gotowymi. Dowody ujawnione podczas wizyt weryfikacyjnych wskazują, że pewne ilości tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych z ChRL w momencie ich przywozu do Malezji były błędnie zgłaszane w ramach kodów nieobjętych dochodzeniem,

podczas gdy przy ich wywozie do Unii były one klasyfikowane w ramach dwóch kodów CN objętych dochodzeniem. Stanowi to wyjaśnienie dla dodatkowych ilości tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wywożonych z Malezji do Unii, jak potwierdzono w ustaleniach dotyczących zmiany struktury handlu w motywie 29.

- (35) Przeładunek produktów pochodzących z ChRL w Malezji został zatem potwierdzony.

Montaż lub wykańczanie

- (36) Ponieważ art. 18 rozporządzenia podstawowego został zastosowany do wszystkich trzech początkowo współpracujących przedsiębiorstw, nie ustalono, czy byli oni zaangażowani w działania związane z montażem.

2.7. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (37) W trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne racjonalne przyczyny lub ekonomiczne uzasadnienie przeładunku inne niż unikanie obowiązujących środków wprowadzonych wobec niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL. Nie znaleziono żadnych elementów innych niż cło, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeładunku, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku, produktu objętego postępowaniem z ChRL do Malezji.

2.8. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (38) W celu przeprowadzenia oceny, czy przywożone produkty osłabiły pod względem ilości i cen skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych wobec przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL, wykorzystano dane COMEXT jako najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen w odniesieniu do wywozu dokonywanego przez trzech początkowo współpracujących producentów eksportujących, w stosunku do których zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego, oraz wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące. Ustalone w ten sposób ceny porównano z poziomem usuwającym szkodę ustalonym dla producentów unijnych w motywie 74 rozporządzenia pierwotnego.
- (39) Wzrost przywozu z Malezji do Unii z 20 000 m² w 2010 r. do 76 mln m² w okresie od kwietnia do września 2011 r. uznano za znaczący pod względem ilości.
- (40) Porównanie poziomu usuwającego szkodę ustalonego w rozporządzeniu pierwotnym ze średnią ważoną ceną eksportową (skorygowaną o koszty poniesione po przywozie oraz kwestie jakościowe ustalone w dochodzeniu pierwotnym) wykazało znaczące zaniżanie cen. W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.9. Dowody na istnienie dumpingu

- (41) Ponadto zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla produktów podobnych.
- (42) W rozporządzeniu pierwotnym wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących w Kana-dzie, którą w ramach tamtego dochodzenia uznano za odpowiednie państwo o gospodarce rynkowej analogicznej w odniesieniu do ChRL. Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego uznano za właściwe zastosowanie wartości normalnej uprzednio ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.
- (43) Ceny eksportowe w Malezji zostały ustalone na podstawie dostępnych faktów, tj. średniej ceny eksportowej niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych podczas OS, jak wskazano w COMEXT. Wynikało to z zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego do wszystkich trzech początkowo współpracujących eksporterów, w związku z czym ich dane nie mogły być wykorzystane do ustalenia cen eksportowych.
- (44) Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania dotyczące różnic w zakresie kosztów transportu, ubezpieczenia, kosztów dodatkowych i pakowania oraz opłat bankowych. Zważywszy, że zastosowano art. 18 rozporządzenia podstawowego do wszystkich trzech początkowo współpracujących producentów, dostosowania zostały określone na podstawie najlepszych dostępnych faktów. W związku z powyższym dostosowania dotyczące wymienionych kosztów oparto na wartości procentowej obliczonej jako różnica między łączną wartością CIF a łączną wartością *ex-works* wszystkich transakcji w OS przedstawionych przez trzech malezyjskich producentów.
- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, dumping obliczono poprzez porównanie średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w rozporządzeniu pierwotnym i średnich ważonych cen eksportowych w OS dotyczącym obecnego dochodzenia wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem.
- (46) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

3. ŚRODKI

- (47) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z ChRL było, poprzez przeładunek w Malezji, przedmiotem obchodzenia w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL powinny zatem zostać rozsze-

zione na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Malezji zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji.

- (49) Mając na uwadze brak współpracy podczas obecnego dochodzenia, rozszerzenie powinno dotyczyć środka określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, a mianowicie ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem, wynoszącego 62,9 %.
- (50) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wwożonych do Unii, objętych rejestracją wymagającą rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od tego zarejestrowanego przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wysyłanych z Malezji.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (51) Trzy przedsiębiorstwa z Malezji, które przesłały odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, złożyły wnioski o przyznanie zwolnienia z ewentualnych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Jak wskazano w motywie 19, jedno z tych przedsiębiorstw zaprzestało współpracy po pierwszym dniu wizyty weryfikacyjnej. Nawet podczas jednego dnia tej wizyty weryfikacyjnej współpraca nie była wystarczająca. W szczególności przedsiębiorstwo nie dostarczyło większości wymaganych dokumentów potwierdzających, takich jak karty produkcyjne, dokumenty dotyczące zapasów i rachunków za energię. Ilość surowców znajdujących się na terenie tego przedsiębiorstwa była bardzo niewielka i nie uzasadniała zgłoszonych poziomów produkcji, natomiast w magazynie nie składowano żadnych wyrobów gotowych. Ponadto przedstawione faktury zakupu miały ten sam format co faktury ze wstępnie nadrukowanymi numerami znalezione na terenie przedsiębiorstwa. To podobieństwo sugerowało, że faktury zakupu tego przedsiębiorstwa mogą nie być autentyczne. Dodatkowo dowody wskazały, że przedsiębiorstwo nie ujawniło swoich powiązań z innymi malezyjskim eksporterem, który także współpracował podczas dochodzenia. Konkretnie, dokumenty odnoszące się do innego malezyjskiego początkowo współpracującego producenta zostały znalezione na terenie pierwszego przedsiębiorstwa, podczas gdy to powiązanie nie zostało ujawnione przez wymienione przedsiębiorstwa.
- (53) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo zostało poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie. Przedsiębiorstwo nie przedłożyło żadnych uwag i w związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa oparto na dostępnych faktach.
- (54) Współpraca drugiego przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej była niewystarczająca. Przedsiębiorstwo odmówiło wielokrotnie dostępu do istotnych danych,

takich jak sprawozdania dotyczące produkcji i stanu zapasów. Ilość surowców znajdujących się na terenie przedsiębiorstwa była bardzo niewielka w porównaniu ze zgłoszonymi poziomami produkcji i stanem wyrobów gotowych w magazynie. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło również dowodów dotyczących pochodzenia surowców wykorzystanych w produkcji tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wywożonych do Unii.

- (55) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo zostało poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie. W swoich uwagach przedsiębiorstwo stwierdziło, że trzy dni zaplanowane na wizytę weryfikacyjną było krótkim okresem i niewystarczającym, by przedsiębiorstwo mogło dostarczyć wszystkie dane i dokumenty wymagane przez zespół prowadzący dochodzenie. Przedsiębiorstwo przyznało także, iż wiele razy odmówiło zespołowi prowadzącemu dochodzenie dostępu do danych i potwierdziło, że osoby reprezentujące przedsiębiorstwo w trakcie wizyty weryfikacyjnej musiały w większości przypadków uzyskać pozwolenie od dyrektorów, aby umożliwić zespołowi dostęp do danych. Ponadto przedsiębiorstwo przyznało, że przedstawiciele przedsiębiorstwa nie mieli powiązań z działem księgowości, a dyrektorzy nie uczestniczyli w dochodzeniu, ponieważ twierdzili, że są zajęci innymi sprawami.
- (56) Wyjaśnienia te potwierdzają wniosek, że przedsiębiorstwo poważnie utrudniało dochodzenie. Termin wizyty weryfikacyjnej został przekazany z dużym wyprzedzeniem oraz był uzgodniony z przedsiębiorstwem. Pomimo tego, że wywóz do Unii stanowi główną działalność przedsiębiorstwa, jego dyrektorzy nie byli obecni. W trakcie wizyty weryfikacyjnej następowały umyślne i nieuzasadnione opóźnienia w dostarczaniu wymaganych danych i dokumentów, a odmowa dostępu do danych spowodowała dalsze opóźnienia i utrudnienia w zakończeniu weryfikacji w ustalonym terminie. W związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa oparto na dostępnych faktach.
- (57) Współpraca trzeciego przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej była niedostateczna i dostarczyło ono wprowadzające w błąd informacje. Ustalono, że przedsiębiorstwo manipulowało wyciągami bankowymi oraz nie udowodniło, że jego bankowe dowody płatności są autentycznymi dokumentami. Uznano, że ewidencja księgowa nie była wiarygodna, ponieważ zawierała wiele poważnych niespójności dotyczących bilansów otwarcia i zamknięcia w ubiegłych latach. Zapasy surowców były niewielkie w porównaniu ze zgłoszonymi poziomami produkcji i stanem wyrobów gotowych w magazynie. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło również dowodów dotyczących pochodzenia surowców wykorzystanych w produkcji tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych wywożonych do Unii. Dowody wskazały również, że przedsiębiorstwo nie ujawniło powiązań z pierwszym malezyjskim eksporterem, na terenie którego znaleziono pewne dokumenty należące do wspomnianego trzeciego przedsiębiorstwa.
- (58) Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przedsiębiorstwo zostało także poinformowane o zamiarze odrzucenia przedstawionych przez nie informacji i otrzymało możliwość przedstawienia uwag w wyznaczonym terminie. W swoich uwagach przedsiębiorstwo utrzymywało, że nie przywykło do tego rodzaju wizyt weryfikacyjnych, co jego zdaniem wyjaśnia wykryte braki. Twierdziło również, że kierowało się zasadami ostrożności w odniesieniu do wymaganych i dostarczanych zespołowi prowadzącemu dochodzenie dokumentów, zwłaszcza wyciągów bankowych i dowodów płatności, ponieważ nie zostało oficjalnie poinformowane przez władze Malezji o tożsamości zespołu. Przedsiębiorstwo przyznało jednak, że jego pracownicy zmienili treść wyciągów bankowych, ale rzekomo dokonali tego z uwagi na duże obawy przedsiębiorstwa związane z możliwym wyciekami dokumentów, sabotażem i poufnością danych.
- (59) Dodatkowe wyjaśnienia przedłożone przez przedsiębiorstwo nie doprowadziły do zmiany wniosku, zgodnie z którym przedsiębiorstwo dostarczyło wprowadzające w błąd informacje podczas dochodzenia. W związku z tym zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa oparto na dostępnych faktach.
- (60) W świetle ustaleń dotyczących zmiany w strukturze handlu i praktyk przeładunku, jak opisano w motywach 31 i 35, a także uwzględniając charakter wprowadzających w błąd informacji, jak opisano w motywach 52–59, nie można było udzielić zwolnień, o które wnioskowały wspomniane trzy przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (61) Nie naruszając przepisów art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, inni producenci w Malezji, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie dokonywali wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS i którzy zamierzają złożyć wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będą musieli wypełnić kwestionariusz, aby umożliwić Komisji ustalenie, czy takie zwolnienie może być uzasadnione. Tego rodzaju zwolnienie można przyznać po dokonaniu oceny sytuacji rynkowej produktu objętego postępowaniem, mocy produkcyjnych i stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży oraz prawdopodobieństwa kontynuowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającego powodu lub ekonomicznego uzasadnienia, oraz dowodów istnienia dumpingu. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. Wniosek należy niezwłocznie skierować do Komisji, razem ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności takimi, jak wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją i sprzedażą.
- (62) W przypadku przyznania zwolnienia Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, przedstawi wniosek dotyczący odpowiedniej zmiany rozszerzonych obowiązujących środków. Następnie wszelkie przyznane zwolnienia będą monitorowane w celu zapewnienia zgodności z warunkami określonymi w rozporządzeniu.

5. UJAWNIE NIE USTALEŃ

- (63) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone. Żaden z przedstawionych argumentów nie doprowadził do zmiany ostatecznych ustaleń.
- (64) Jeden współpracujący importer zapytał, czy możliwe byłoby zastosowanie różnych stawek cła nałożonego na zarejestrowany przywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych w zależności od tego, czy dany importer współpracował w toku postępowania, czy też nie podjął żadnej współpracy. Wniosek ten został odrzucony, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano podstawy prawnej dla takiego rozróżnienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe stosowane wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 791/2011 na przywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m², z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m², z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, obecnie objętych kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00. (kody TARIC 7019 51 00 11 i 7019 59 00 11).

2. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu wysyłanego z Malezji, bez względu na to, czy został zgłoszony jako pochodzący z Malezji, zareje-

strowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1135/2011 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 22956505

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1135/2011.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
S. ALETRARIS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 673/2012**z dnia 23 lipca 2012 r.****dotyczące wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 36/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Zważywszy na powagę sytuacji panującej w Syrii oraz zgodnie z decyzją wykonawczą Rady 2012/424/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. dotyczącą wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających

wobec Syrii ⁽²⁾, do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 należy dodać kolejne osoby i podmioty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Osoby i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.⁽²⁾ Zob. s 81 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Osoby i podmioty, o których mowa w art. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Generał brygady Sha'afiq Masa		Szef 215 wydziału (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie zatrzymanych opozycjonistów. Uczestniczy w represjach wymierzonych w ludność cywilną.	24.7.2012
2.	Generał brygady Burhan Qadour		Szef wydziału 291 (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie zatrzymanych.	24.7.2012
3.	Generał brygady Salah Hamad		Zastępca szefa 291 wydziału wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
4.	Generał brygady Muhammad (lub: Mohammed) Khallouf (alias Abou Ezzat)		Szef wydziału 235 o nazwie „Palestyna” (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych, który jest centralnym elementem wojskowego aparatu opresji. Uczestniczy bezpośrednio w represjach wymierzonych w opozycjonistów. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
5.	Generał dywizji Riad al-Ahmed		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie i zabójstwa opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
6.	Generał brygady Abdul Salam Fajr Mahmoud		Szef wydziału w Bab Touma (Damaszek) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
7.	Generał brygady Jawdat al-Ahmed		Szef wydziału w Homs (Hims) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
8.	Pułkownik Qusay Mihoub		Szef wydziału w Deraa (Dara) (oddelegowany z Damaszku do Deraa wraz z rozpoczęciem się manifestacji w tym mieście) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
9.	Pułkownik Suhail Al-Abdullah		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
10.	Generał brygady Khudr Khudr		Szef wydziału w Lattaquié wywiadu ogólnego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
11.	Generał brygady Ibrahim Ma'ala		Szef wydziału 285 (Damaszek) wywiadu ogólnego (zastąpił pod koniec 2011 roku gen. bryg. Hussama Fendiego). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
12.	Generał brygady Firas Al-Hamed		Szef wydziału 318 w Homs (Hims) wywiadu ogólnego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
13.	Generał brygady Hussam Luqa		Od kwietnia 2012 roku (zastąpił gen. bryg. Nasra al-Alego) szef wydziału w Homs Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
14.	Generał brygady Taha Taha		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
15.	Generał brygady Nasr al-Ali		Kieruje lokalizacją w Deraa od kwietnia 2012 roku (były szef wydziału w Homs) Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
16.	Bassel Bilal		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
17.	Ahmad Kafan		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
18.	Bassam al-Misri		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
19.	Ahmed al-Jarroucheh	Data urodzenia: 1957	Dyrektor wydziału zewnętrznego wywiadu ogólnego (wydział 279). Z tego tytułu odpowiada za komórki wywiadu ogólnego w ambasadach Syrii. Bierze bezpośredni udział w represjonowaniu opozycjonistów przez władze syryjskie, a w szczególności zajmuje się represjami wobec opozycji syryjskiej na uchodźstwie.	24.7.2012
20.	Michel Kassouha (alias Ahmed Salem; alias Ahmed Salem Hassan)	Data urodzenia: 1 lutego 1948 r.	Członek syryjskich służb bezpieczeństwa Syrii od początku lat 70-tych. Brał udział w walce z opozycją we Francji i w Niemczech. Od 2006 roku odpowiada za stosunki zewnętrzne wydziału 273 wywiadu ogólnego Syrii. Dawny funkcjonariusz, był bliskim współpracownikiem szefa wywiadu ogólnego, Alego Mamlouka, jednego z najważniejszych funkcjonariuszy reżimowych służb bezpieczeństwa, objętego przez UE środkami ograniczającymi od dnia 9 maja 2011 roku. Bezpośrednio wspiera represje realizowane przez reżim przeciwko opozycjonistom, a w szczególności zajmuje się represjami wobec opozycji syryjskiej na uchodźstwie.	24.7.2012
21.	Generał Ghassan Jaoudat Ismail	Data urodzenia: 1960 rok Miejsce urodzenia: Derikich, region miasta Tartus.	Odpowiedzialny za wydział misji wywiadu Wojsk Lotniczych, który zarządza, we współpracy z wydziałem operacji specjalnych, elitarnymi oddziałami wywiadu Wojsk Lotniczych, odgrywającymi istotną rolę w represjach stosowanych przez reżim. W związku z tym Ghassan Jaoudat Ismail jest członkiem kadr wojskowych, które bezpośrednio realizują reżimowe represje wobec opozycji.	24.7.2012
22.	Général Amer al-Achi (alias Amis al Ashi; alias Ammar Aachi; alias Amer Ashi)		Ukończył szkołę wojskową w Aleppo. Kieruje wydziałem informacji wywiadu Wojsk Lotniczych (od roku 2012), bliski współpracownik Daouda Rajaha, syryjskiego ministra obrony. Z racji funkcji pełnionych w wywiadzie Wojsk Lotniczych Amer al-Achi jest zaangażowany w represje wobec opozycji syryjskiej.	24.7.2012

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
23.	Generał Mohammed Ali Nasr (lub: Mohammed Ali Naser)	Data urodzenia: ok. 1964	Bliski współpracownik Mahera al-Assada, młodszego brata prezydenta. Najważniejszy etap swojej kariery spędził w Gwardii Republikańskiej. W 2010 roku wstąpił do wydziału wewnętrznego (lub wydziału 251) wywiadu ogólnego, który zajmuje się walką z opozycją polityczną. Jako członek jego ścisłego kierownictwa generał Mohammed Ali bierze bezpośredni udział w represjach wymierzonych w opozycjonistów.	24.7.2012
24.	Generał Issam Hallaq		Szef sztabu Wojsk Lotniczych od 2010 roku. Zawiaduje operacjami lotniczymi wymierzonymi w opozycję.	24.7.2012
25.	Ezzedine Ismael	Data urodzenia: połowa lat 40-tych (prawdopodobnie 1947 rok). Miejsce urodzenia: Bastir, region miasta Dżabla.	Emerytowany generał i dawny funkcjonariusz wywiadu Wojsk Lotniczych, na których czele stanął na początku pierwszej dekady XXI wieku. W 2006 roku został mianowany doradcą politycznym i ds. bezpieczeństwa prezydenta. Jako doradca polityczny i ds. bezpieczeństwa prezydenta Syrii Ezzedine Ismael jest zaangażowany w reżimową politykę represji wymierzonych w opozycję.	24.7.2012
26.	Samir Joumaa (alias Abou Sami)	Data urodzenia: ok. 1962	Od prawie 20 lat jest szefem gabinetu Mohammada Nassifa Kheira Beka, jednego z głównych doradców ds. bezpieczeństwa przy Bacharze al-Assadzie (który zajmuje oficjalnie stanowisko asystenta wiceprezydenta Farouka al-Chareha). Z uwagi na bliską współpracę z Bacharem al-Asadem i Mohammedem Nassifem Kheirem Bekiem Samir Joumaa jest zaangażowany w reżimową politykę represji wymierzonych w opozycjonistów.	24.7.2012

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Drex Technologies S.A.	Data zarejestrowania: 4 lipca 2000 r. Nr w rejestrze: 394678 Dyrektor: Rami Makhlof Zarejestrowany przedstawiciel: Mossack Fonseca & Co (BVI) Ltd	Drex Technologies jest w całości własnością Ramiego Makhloufa, który figuruje w wykazie osób objętych sankcjami za wspieranie finansowe reżimu syryjskiego. Rami Makhlof wykorzystuje Drex Technologies do kontrolowania swoich międzynarodowych aktywów finansowych i zarządzania nimi - w tym większościowego pakietu udziałów w SyriaTel, która figurowała już w unijnym wykazie, ponieważ również finansowo wspierała reżim syryjski.	24.7.2012
2.	Cotton Marketing Organisation	Adres: Bab Al-Faraj P.O. Box 729, Aleppo Tel.: +96321 2239495/6/7/8 Cmo-aleppo@mail.sy www.cmo.gov.sy	Przedsiębiorstwo państwowe. Wspiera finansowo reżim syryjski.	
3.	Syrian Arab Airlines (a.k.a. SAA, a.k.a. Syrian Air)	Al-Mohafazeh Square, P.O. Box 417, Damascus, Syria Tel: +963112240774	Spółka państwowa kontrolowana przez reżim. Finansuje działalność reżimu.	24.7.2012

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 674/2012**z dnia 23 lipca 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37,

po konsultacji z zainteresowanymi państwami,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 został zmieniony rozporządzeniem Komisji (UE) nr 664/2011 z dnia 11 lipca 2011 r. ⁽²⁾ w sprawie przemieszczania odpadów w celu włączenia niektórych mieszanin odpadów. W związku z tym, zgodnie z art. 37 (WE) nr 1013/2006, Komisja przesłała pisemny wniosek do każdego państwa, którego nie obowiązuje decyzja OECD ⁽³⁾, wzywając do potwierdzenia na piśmie, że te mieszaniny odpadów, których wywóz nie został objęty zakazem na podstawie art. 36 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, mogą być wywożone z Unii Europejskiej w celu poddania ich odzyskowi w danym państwie oraz prosząc o informacje na temat ewentualnych procedur kontrolnych przeprowadzanych w państwie przeznaczenia. Należy zatem zmienić,

uwzględniając otrzymane odpowiedzi, załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącego wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów ⁽⁴⁾.

- (2) Komisja otrzymała także od niektórych państw dalsze informacje dotyczące pozostałych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006. Dlatego też załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 powinien zostać zmieniony, aby uwzględnić powyższe informacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie czternastego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z 12.7.2011, s. 2.

⁽³⁾ Decyzja Rady OECD C(2001) 107 wersja ostateczna dotycząca przeglądu decyzji C(92) 39 wersja ostateczna w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Po akapicie w brzmieniu: *W przypadku gdy dwa kody są oddzielone średnikiem, należy rozumieć, że oznaczenie dotyczy tych dwóch danych kodów*, dodaje się następujące akapity:

„W przypadku gdy danej pozycji jest przypisana zarówno opcja b) jak i d), oznacza to, że obok procedur określonych w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, dodatkowo zastosowanie mają lokalne procedury kontrolne.

Jeżeli we wpisie dotyczącym danego państwa nie wyszczególniono określonych odpadów lub mieszanin odpadów, oznacza to, że państwo to nie wystosowało wystarczająco jasnego potwierdzenia, czy przedmiotowe odpady lub mieszaniny odpadów mogą być wywożone w celu poddania ich odzyskowi w tym państwie, ani nie przekazało informacji, jaką ewentualną procedurę kontrolną w nim przeprowadzono. W takich przypadkach, zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, stosuje się procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i pisemnej zgody określonych w art. 35 tego rozporządzenia.”

- 2) Dodaje się następujący wpis dotyczący Albanii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Albania

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców, oprócz rtęci) — złom wolframu — złom molibdenu — złom tantalu — złom kobaltu — złom tytanu — złom cyrkonu — złom germanu — złom wanadu — złom hafnu, indu, niobu, renu i galu — złom toru — złom pierwiastków ziem rzadkich — złom chromu	W odniesieniu do B1010: — złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom magnezu — złom bizmutu — złom manganu		W odniesieniu do B1010: — złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom magnezu — złom bizmutu — złom manganu
B1020 – B2010			
	B2020 – B2030		B2020 – B2030
W odniesieniu do B2040: — częściowo rafinowany siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD) — gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków — żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny	W odniesieniu do B2040: — kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH poniżej 9) — karborund (węglík krzemu)		W odniesieniu do B2040: — kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH poniżej 9) — karborund (węglík krzemu)

a)	b)	c)	d)
— siarka w postaci stałej — chlorki sodu, potasu i wapnia — kruszywo betonowe — lit – tantal i lit – niob zawierające złom szklany			
B2060 – B2130			
B3010 wszystkie pozostałe odpady	B3010 — etylen — styren — polipropylen		B3010 — etylen — styren — polipropylen
W odniesieniu do B3020: — inne, w tym, ale nie wyłącznie 1. laminowany karton 2. niesortowana makulatura	W odniesieniu do B3020: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi: odpady i makulatura z papieru lub kartonu: — niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)		W odniesieniu do B3020: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi: odpady i makulatura z papieru lub kartonu: — niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)
	B3030 – B3035		B3030 – B3035
B3040			
	B3050		B3050
B3060 – B3065			
W odniesieniu do B3070: — odpady słomy — dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny, używane jako pasza dla zwierząt	W odniesieniu do B3070: — odpady ludzkich włosów		W odniesieniu do B3070: — odpady ludzkich włosów
B3080 – B4030			
	GB040 –GC010		GB040 –GC010
GC020			

a)	b)	c)	d)
	GC030		GC030
GC050			
	GE020 – GG030		GE020 – GG030
GG040			
	GH013		GH013
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

3) Wpis dotyczący Andory otrzymuje brzmienie:

„Andora

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

4) Wpis dotyczący Argentyny otrzymuje brzmienie:

„Argentyna

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
			B1010
B1020			
			B1030 – B1050
B1060			
			B1070 – B1090
W odniesieniu do B1100: — lut twardego cynku — zawierające cynk odpady przy wzbogacaniu — kożuch żużłowy wierzchni z cynkowania kęsisk płaskich (>90 % Zn) — kożuch żużłowy denny z cynkowania kęsisk płaskich (>92 % Zn) — kożuch żużłowy z odlewów ciśnieniowych cynku (>85 % Zn) — kożuch żużłowy z cynkowania ogniowego kęsisk płaskich (>92 % Zn)			W odniesieniu do B1100: — szumowiny aluminiowe (lub piana), z wyłączeniem zgarów słonych — odpady okładzin i materiałów ogniotrwałych, w tym tygle używane przy wytopie metali — żużle z hutnictwa metali szlachetnych do dalszego uszlachetniania — żużle tantalu zawierające cynę w ilości mniejszej niż 0,5 %

a)	b)	c)	d)
— szumowiny cynkowe			
			B1115 – B1130
B1140			
			B1150 – B1170
B1180 – B1190			
			B1200 – B1230
B1240			
			B1250 – B2110
B2120 – B2130			
W odniesieniu do B3010:			W odniesieniu do B3010:
— odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych			— pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
— następujące odpady fluorowanych polimerów:			
— perfluoroetylen/propylen (FEP)			
— alkan perfluoroalkoksylowy			
— tetrafluoroetylen/perfluorowinyloeter (PFA)			
— tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA)			
— polifluorek winylu (PVF)			
— polifluorek winylidenu (PVDF)			
B3020			B3020
tylko niesortowana makulatura			wszystkie z wyjątkiem niesortowalnej makulatury:
			B3030 – B3120
B3130 – B4030			
			GB040 – GC010
GC020			
			GC030 – GF010
GG030 – GH013			
			GN010 – GN030
Mieszaniny odpadów			
			Mieszanina B1010 i B1050
			Mieszanina B1010 i B1070
			Mieszanina B3040 i B3080
			Mieszanina B1010
			Mieszanina B2010
			Mieszanina B2030

a)	b)	c)	d)
			Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych			
Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksylowy			
Mieszanina B3020 tylko niesortowana makulatura			Mieszanina B3020 z wyjątkiem niesortowanej makulatury
			Mieszanina B3030
			Mieszanina B3040
			Mieszanina B3050"

- 5) Dodaje się następujący wpis dotyczący Azerbejdżanu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Azerbejdżan

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
B3040"			

- 6) Dodaje się następujący wpis dotyczący Beninu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Benin

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"			

- 7) Dodaje się następujący wpis dotyczący Burkina Faso, zachowując porządek alfabetyczny:

„Burkina Faso

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"		

- 8) Dodaje się następujący wpis dotyczący Burundi, zachowując porządek alfabetyczny:

„Burundi

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 9) Dodaje się następujący wpis dotyczący byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Była jugosłowiańska republika Macedonii

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	B1010 – B1031		
B1040			
	B1050 – B2130		
		B3010 – B3020	
	B3030 – B4030		
	GB040 – GH013		
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
		Mieszanina B3020	
	Wszystkie pozostałe mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

- 10) Wpis dotyczący **Chile** otrzymuje brzmienie:

„Chile

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

- 11) Wpis dotyczący **Chin** otrzymuje brzmienie:

„Chiny

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (srebro, oprócz rtęci) — złom molibdeny			W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (tylko złoto i grupa platynowców, oprócz rtęci)

a)	b)	c)	d)
— złom kobaltu — złom manganu — złom indu — złom toru — złom pierwiastków ziem rzadkich — złom chromu			— złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom wolframu — złom tantalu — złom magnezu — złom bizmutu — złom tytanu — złom cyrkonu — złom germanu — złom wanadu — złom hafnu, niobu, renu i galu
B1020 – B1040			
			B1050
B1060			
			B1070
B1080 – B1100			
			B1115
W odniesieniu do B1120: — metale przejściowe (z wyjątkiem tych zawierających >10% V_2O_5), z wyłączeniem odpadów katalizatorów (zużyte katalizatory, ciecze stosowane jako katalizatory lub inne katalizatory) z wykazu A — lantanowce (metale ziem rzadkich)			W odniesieniu do B1120: — metale przejściowe (tylko te zawierające >10% V_2O_5), z wyłączeniem odpadów katalizatorów (zużyte katalizatory, ciecze stosowane jako katalizatory lub inne katalizatory) z wykazu A
B1130 – B1200			
			B1210
B1220			
			B1230
B1240			
			B1250
B2010			B2010
z wyjątkiem odpadów miki			tylko odpady miki
B2020			
W odniesieniu do B2030: — odpady i pozostałości spieków ceramiczno-metalowych (z wyjątkiem złomu węgla wolframu)			W odniesieniu do B2030: — odpady i pozostałości spieków ceramiczno-metalowych (z wyjątkiem złomu węgla wolframu)

a)	b)	c)	d)
— włókna na bazie ceramicznej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone			
B2040 – B2130			
W odniesieniu do B3010: — odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych (z wyjątkiem żywicy fenolowo-formaldehydowych i poliamidów)			W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów (wszystkie) — odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych, (tylko żywice fenolowo-formaldehydowe i poliamidy) — następujące odpady fluorowanych polimerów: — perfluoroetylen/propylen (FEP) — alkan perfluoroalkoksylowy — tetrafluoroetylen/perfluorowinyloeter (PFA) — tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA) — polifluorek winylu (PVF) — polifluorek winylidenu (PVDF)
			B3020
W odniesieniu do B3030: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami i są przygotowane do specyfikacji: — odpady jedwabiu (w tym kokony nienadające się do motania, odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) — niezgrzeblone lub czesane — pozostałe — odpady i pakuły lniane — odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) konopi siewnych (<i>Cannabis sativa</i> L.) — odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) juty i innych tekstylnych włókien łykowych (wyluczając len, konopie siewne i ramię)			W odniesieniu do B3030: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami i są przygotowane do specyfikacji: — odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, w tym odpady przędzy, z wyłączeniem rozwłóknionych szmat — wyczeski wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej — pozostałe odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej — odpady grubej sierści zwierzęcej — odpady bawełny (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) — odpady przędzy (w tym odpady nici)

a)	b)	c)	d)
— odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) sizalu i innych tekstylnych włókien rodzaju agawy — pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) orzecha kokosowego — pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) abaki (konopi manilskich lub <i>Musa textilis</i> Nees) — pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) ramii i innych tekstylnych włókien roślinnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone — znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze — zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z tekstyliów — segregowane — pozostałe			— szmaty rozwłóknione — pozostałe — odpady (w tym wyczeski, odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) włókien sztucznych — włókien syntetycznych — włókien sztucznych
B3035			
B3040 z wyjątkiem kauczuku niewulkanizowanego			B3040 tylko kauczuk niewulkanizowany
			B3050
B3060 – B3070			
B3080 z wyjątkiem kauczuku niewulkanizowanego			B3080 tylko kauczuk niewulkanizowany
B3090 – B4030			
GB040 z wyjątkiem żużlu konwertorowego z wytopu miedzi zawierającego > 10 % miedzi			GB040 tylko żużel konwertorowy z wytopu miedzi zawierający > 10 % miedzi

a)	b)	c)	d)
			GC010
GC020 z wyjątkiem odpadów kabli i przewodów oraz złomu z silników elektrycznych			GC020 tylko odpady kabli i prze- wodów oraz złom z silników elektrycznych
			GC030
GC050 – GG040			
			GH013
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Mieszanina B1010 i B1050 jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B1010 i B1050 jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B1010 i B1070 jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B1010 i B1070 jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B3040 i B3080 jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B3040 i B3080 jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B1010 jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B1010 jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B2010			
Mieszanina B2030			
Mieszanina B3010 pozosta- łości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B3010 pozos- tałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyj- nych			
Mieszanina B3010 Alkan perfluoroalkoksylowy jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksylowy jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie

a)	b)	c)	d)
			Mix B3020
Mieszanina B3030 jeżeli niedozwolony jest przywóz niektórych odpadów innych niż niebezpieczne, zawartych w mieszaninie			Mieszanina B3030 jeżeli dozwolony jest przywóz każdego odpadu innego niż niebezpieczny, zawartego w mieszaninie
Mieszanina B3040			
			Mieszanina B3050"

12) Wpis dotyczący Chorwacji otrzymuje brzmienie:

„Chorwacja

a)	b)	c)	d)
			Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"

13) Dodaje się następujący wpis dotyczący Curaçao, zachowując porządek alfabetyczny:

„Curaçao

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	B1010 – B3020		
W odniesieniu do B3030: — znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze — zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z tekstyliów	W odniesieniu do B3030: wszystkie pozostałe odpady		
B3035			
	B3040 – B3065		
B3070			
	B3080 – B4030		
	GB040 – GF010		
GG030 – GG040			
	GH013		
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
	Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"		

- 14) Dodaje się następujący wpis dotyczący Czadu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Czad

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

- 15) Wpis dotyczący Egiptu otrzymuje brzmienie:

„Egipt

a)	b)	c)	d)
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 16) Wpis dotyczący Filipin otrzymuje brzmienie:

„Filipiny

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
W odniesieniu do B1010: — złom kobaltu — złom chromu			W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców, oprócz rtęci) — wszystkie pozostałe odpady
B1020 – B1030			
	B1031 – B1050		
B1060			
	B1070 – B1080		
B1090			
	B1100 – B1120		
B1130 – B1140			
	B1150 – B1240		
		B1250	
B2010			
		B2020 – B2030	
W odniesieniu do B2040: — częściowo rafinowany siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD)	W odniesieniu do B2040: — żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z		

a)	b)	c)	d)
— gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków — siarka w postaci stałej, — kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH poniżej 9) — chlorki sodu, potasu i wapnia — karborund (węglík krzemu) — kruszywo betonowe — lit – tantal i lit – niob zawierające złom szklany	normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny		
B2060 – B2130			
			B3010
		B3020	
B3030			
		B3035	
B3040			
		B3050	
B3060-B4030			
	GB040 – GC030		
GC050			
		GE020 – GF010	
GG030			
	GG040		
			GH013
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Mieszanina B1010 i B1050 tylko jeżeli zawiera złom kobaltu			Mieszanina B1010 i B1050 z wyjątkiem przypadków, gdy zawiera złom kobaltu
Mieszanina B1010 i B1070 tylko jeżeli zawiera złom kobaltu			Mieszanina B1010 i B1070 z wyjątkiem przypadków, gdy zawiera złom kobaltu
Mieszanina B3040 i B3080			
Mieszanina B1010 tylko jeżeli zawiera złom kobaltu			Mieszanina B1010 z wyjątkiem przypadków, gdy zawiera złom kobaltu
Mieszanina B2010			
Mieszanina B2030			

a)	b)	c)	d)
			Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
			Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych
			Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksyłowy
		Mieszanina B3020	
		Mieszanina B3030	
Mieszanina B3040			
		Mieszanina B3050"	

- 17) Dodaje się następujący wpis dotyczący Gabonu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Gabon

a)	b)	c)	d)
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"			

- 18) Wpis dotyczący Gruzji otrzymuje brzmienie:

„Gruzja

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
			B1010 – B1030
B1031 – B1040			
			B1050 – B1070
B1080 – B1190			
			B1200
B1210 – B2010			
			B2020
B2030 – B2130			
			B3010 – B3035
B3040			
			B3050
B3060 – B4030			
GB040 – GE020			
			GF010

a)	b)	c)	d)
GG030 – GG040			
			GH013 – GN010
GN020 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
			Mieszanina B1010 i B1050
			Mieszanina B1010 i B1070
Mieszanina B3040 i B3080			
			Mieszanina B1010
Mieszanina B2010			
Mieszanina B2030			
			Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
			Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych
			Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksylowy
			Mieszanina B3020
			Mieszanina B3030
Mieszanina B3040			
			Mieszanina B3050"

19) Wpis dotyczący Gujany otrzymuje brzmienie:

„Gujana

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"			

20) Dodaje się następujący wpis dotyczący Gwatemali, zachowując porządek alfabetyczny:

„Gwatemala

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"		

- 21) Dodaje się następujący wpis dotyczący Hondurasu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Honduras

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 22) Wpis dotyczący Hongkongu (Chiny) otrzymuje brzmienie:

„Hongkong (Chiny)

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
			B1010 – B1020
B1030 – B1031			
			B1040 – B1050
B1060 – B1090			
W odniesieniu do B1100: — odpady okładzin i materiałów ogniotrwałych, w tym tygle używane przy wytopie metali			W odniesieniu do B1100: wszystkie pozostałe odpady
			B1115 – B1130
B1140 – B1190			
			B1200
B1210 – B1240			
			B1250 – B2060
B2070 – B2080			
			B2090
B2100 – B2130			
			B3010-B3030
B3035			
			B3040 – B3060
B3065			
			B3070 – B3090
B3100 – B3130			
			B3140
B4010 – B4030			
			GB040 – GN030
Mieszaniny odpadów			
Mieszanina B1010 i B1070			
			Wszystkie pozostałe mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”

23) Dodaje się następujący wpis dotyczący Kataru, zachowując porządek alfabetyczny:

„Katar

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

24) Dodaje się następujący wpis dotyczący Kazachstanu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Kazachstan

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	B1010 – B1160		
	B1170 – B1240		B1170 – B1240
	B1250 – B3035		
	W odniesieniu do B3040: — odpady i kawałki gumy twardej (np. ebonitu)		W odniesieniu do B3040: — pozostałe odpady gumy (z wyłączeniem odpadów gdzie indziej wyszczególnionych)
	B3050		
	B3060 odpady z przemysłu rolno-spożywczego, pod warunkiem że nie są skażone, z wyjątkiem osadu drożdżowego winiarskiego		B3060 tylko osad drożdżowy winiarski
	B3065 – B3070		
	B3080		B3080
	B3090 – B3130		
	B3140		B3140
	B4010 – B4030		
	GB040 – GG030		
	GG040		GG040
	GH013 – GN030		
Mieszaniny odpadów			
	Mieszanina B1010 i B1050		
	Mieszanina B1010 i B1070		
	Mieszanina B3040 i B3080		Mieszanina B3040 i B3080
	Mieszanina B1010		
	Mieszanina B2010		

a)	b)	c)	d)
	Mieszanina B2030		
	Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów		
	Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych		
	Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksyłowy		
	Mieszanina B3020		
	Mieszanina B3030		
Mieszanina B3040			
	Mieszanina B3050"		

25) Wpis dotyczący Kenii otrzymuje brzmienie:

„Kenia

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"			

26) Wpis dotyczący Kirgistanu otrzymuje brzmienie:

„Kirgistan

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
B1010 tylko złom toru			B1010 odpady metali i stopów metali w postaci metalicznej, nierozproszonej, z wyjątkiem złomu toru
			B1020
B1030 – B1100			
			B1115
B1120 – B1140			
			B1150
B1160 – B1240			
			B1250
B2010			
			B2020

a)	b)	c)	d)
W odniesieniu do B2030: — włókna na bazie ceramicznej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone			W odniesieniu do B2030: — odpady i pozostałości spieków ceramiczno-metalowych
B2040 – B2130			
W odniesieniu do B3010: — odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych — następujące odpady fluorowanych polimerów: — perfluoroetylen/propylen (FEP) — alkan perfluoroalkoksyłowy — tetrafluoroetylen/perfluorowinyloeter (PFA) — tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA) — polifluorek winylu (PVF) — polifluorek winylidenu (PVDF)			W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
			B3020 – B3030
B3035			
			B3040
W odniesieniu do B3050: — odpady korka: korek kruszony, granulowany lub mielony			W odniesieniu do B3050: — odpady i pozostałości drewna, niezależnie od tego, czy zebrane w balach, brykietach, granulach lub podobnych postaciach, czy też nie
W odniesieniu do B3060: odpady z przemysłu rolnospożywczego, pod warunkiem że nie są skażone: — osad drożdżowy winiarski — degreas: pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych — odpady ryb — kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao			W odniesieniu do B3060: odpady z przemysłu rolnospożywczego, pod warunkiem że nie są skażone: — suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne lub w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone — odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, wstępnie przetworzone (lecz nie cięte

a)	b)	c)	d)
— pozostałe odpady z przemysłu rolno-spożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta			według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatinizowane
			B3065
B3070 – B3130			
			B3140
B4010 – B4030			
GB040 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
			Mieszanina B1010 i B1050
			Mieszanina B1010 i B1070
Mieszanina B3040 i B3080			
			Mieszanina B1010
Mieszanina B2010			
Mieszanina B2030			
			Mix B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
Mix B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych			
Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksylowy			
			Mieszanina B3020
			Mieszanina B3030
			Mieszanina B3040
			Mieszanina B3050"

27) Dodaje się następujący wpis dotyczący Kolumbii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Kolumbia

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
		B1020 – B1070	
			B1080
		B1090	
		B1115 – B1150	

a)	b)	c)	d)
			B1160
		B1170 – B1190	
			B1200
		B1210	
			B1220
		B1230 – B1250	
		B2010 z wyjątkiem odpadów miki	B2010 tylko odpady miki
		B2020 – B2030	
		B2040 z wyjątkiem żużłu z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowanego, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzanego zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny	B2040 tylko żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny
		B2060 – B3020	
		B3035 – B3040	
		W odniesieniu do B3050: Odpady nieprzerobionego korka i drewna: — odpady korka: korek kruszony, granulowany lub mielony	W odniesieniu do B3050: Odpady nieprzerobionego korka i drewna: — odpady i pozostałości drewna, niezależnie od tego, czy zebrane w balach, brykietach, granulach lub podobnych postaciach, czy też nie
		W odniesieniu do B3060: odpady z przemysłu rolno-spożywczego, pod warunkiem że nie są skażone: — osad drożdżowy winiarski — pozostałe odpady z przemysłu rolno-spożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta	W odniesieniu do B3060: odpady z przemysłu rolno-spożywczego, pod warunkiem że nie są skażone: — suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne lub w postaci granulki i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone — degreas: pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych

a)	b)	c)	d)
			— odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, wstępnie przetworzone (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatynizowane — odpady ryb — kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao
			B3065
		W odniesieniu do B3070: — odpady ludzkich włosów — odpady słomy	W odniesieniu do B3070: — dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny, używane jako pasza dla zwierząt
		B3080	
			B3090 – B3100
		B3110 – B3130	
			B3140
			B4010
		B4020 – B4030	
		GB040 – GC010	
			GC020
		GC030 – GF010	
			GG030 – GG040
		GH013	
			GN010 – GN030”

28) Dodaje się następujący wpis dotyczący Konga (Demokratycznej Republiki Konga), zachowując porządek alfabetyczny:

„Kongo (Demokratyczna Republika Konga)

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

29) Wpis dotyczący Kostaryki otrzymuje brzmienie:

„Kostaryka

a)	b)	c)	d)
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 30) Dodaje się następujący wpis dotyczący Kuwejtu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Kuwejt

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 31) Wpis dotyczący Liberii otrzymuje brzmienie:

„Liberia

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

- 32) Dodaje się następujący wpis dotyczący Madagaskaru, zachowując porządek alfabetyczny:

„Madagaskar

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 33) Wpis dotyczący Makau (Chiny) otrzymuje brzmienie:

„Makau (Chiny)

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 34) Wpis dotyczący Malesji otrzymuje brzmienie:

„Malezja

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
W odniesieniu do B1010: — złom niklu, — złom cynku, — złom wolframu, — złom tantalu, — złom magnezu, — złom tytanu, — złom manganu	W odniesieniu do B1010: — złom molibdenu, — złom kobaltu, — złom bizmutu, — złom cyrkonu, — złom toru	W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców, oprócz rtęci), — złom żelaza i stali, — złom miedziany, — złom aluminium, — złom cyny,	

a)	b)	c)	d)
— złom germanu, — złom wanadu, — złom hafnu, indu, niobu, renu i galu, — złom pierwiastków ziem rzadkich, — złom chromu			
B1020 – B1100			
		B1115	
B1120 – B1140			
		B1150	
B1160 – B1190			
		B1200 – B1210	
B1220 – B1240			
		B1250 – B2030	
W odniesieniu do B2040: — częściowo rafinowany siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD) — żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny		W odniesieniu do B2040: — gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków — siarka w postaci stałej — kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH poniżej 9), — chlorki sodu, potasu i wapnia — karborund (węglík krzemu) — kruszywo betonowe — lit – tantal i lit – niob zawierające złom szklany	
		B2060	
B2070 – B2080			
		B2090	
B2100			
		B2110 – B2130	
B3010			
		B3020 – B3030	
		B3035	
B3040			

a)	b)	c)	d)
	W odniesieniu do B3050: — odpady i pozostałości drewna, niezależnie od tego, czy zebrane w balach, brykietach, granulach lub podobnych postaciach, czy też nie	W odniesieniu do B3050: — odpady korka: korek kruszony, granulowany lub mielony	
	W odniesieniu do B3060: — suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne lub w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone — odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, wstępnie przetworzone (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatinizowane — kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao — pozostałe odpady z przemysłu rolnospożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta	W odniesieniu do B3060:	W odniesieniu do B3060: — pozostałe odpady z przemysłu rolnospożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta
	B3065 – B3140		
B4010			
		B4020	
B4030			
GB040 – GC050			
		GE020 – GF010	
GG030 – GH013			
	GN 010 – GN030		GN 010 – GN030
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

35) Dodaje się następujący wpis dotyczący Mauritiusu (Republiki Mauritiusu), zachowując porządek alfabetyczny:

„Mauritius (Republika Mauritiusu)

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

36) Wpis dotyczący Mołdawii (Republiki Mołdawii) otrzymuje brzmienie:

„Mołdawia (Republika Mołdawii)

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
B1010 – B2010			
			B2020
B2030 – B3010			
W odniesieniu do B3020: — inne, w tym, ale nie wyłącznie — laminowany karton, — niesortowana makulatura			W odniesieniu do B3020: odpady i makulatura z papieru lub kartonu: — niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)
B3030 – B4030			
GB040 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Mieszanina B3020 tylko jeżeli zawiera laminowany karton lub niesortowaną makulaturę			Mieszanina B3020 z wyjątkiem przypadków, gdy zawiera laminowany karton lub niesortowaną makulaturę
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

37) Dodaje się następujący wpis dotyczący Nowej Zelandii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Nowa Zelandia

a)	b)	c)	d)
		Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”	

- 38) Dodaje się następujący wpis dotyczący Republiki Zielonego Przylądka, zachowując porządek alfabetyczny:

„Republika Zielonego Przylądka

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 39) Dodaje się następujący wpis dotyczący Rwandy, zachowując porządek alfabetyczny:

„Rwanda

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 40) Dodaje się następujący wpis dotyczący Senegalu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Senegal

a)	b)	c)	d)
	Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

- 41) Wpis dotyczący Serbii otrzymuje brzmienie:

„Serbia

a)	b)	c)	d)
			Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”

- 42) Dodaje się następujący wpis dotyczący Tadżykistanu, zachowując porządek alfabetyczny:

„Tadżykistan

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	B1010 – B1150		
B1160 – B1200			
	B1210 – B1240		
B1250			
	B2010 – B2030		
B2040	B2040		
tylko kruszywo betonowe	wszystkie pozostałe odpady		
	B2060 – B2110		

a)	b)	c)	d)
B2120 – B2130			
	B3010 – B3020		
W odniesieniu do B3030: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami i są przygotowane do specyfikacji: — odpady jedwabiu (w tym kokony nienadające się do motania, odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) — niezgrzeblone lub czesane — pozostałe — odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, w tym odpady przędzy, z wyłączeniem rozwłóknionych szmat — wyczeski wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej — inne odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej — odpady grubej sierści zwierzęcej — odpady i pakuły lniane — odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) konopi siewnych (<i>Cannabis sativa</i> L.) — odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) juty i innych tekstylnych włókien łykowych (wyluczając len, konopie siewne i ramie) — odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) sizalu i innych tekstylnych włókien rodzaju agawy — pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) orzecha kokosowego — pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) abaki (konopi manilskich lub <i>Musa textilis</i> Nee)	W odniesieniu do B3030: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z innymi odpadami i są przygotowane do specyfikacji: — odpady bawełny (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) — odpady przędzy (w tym odpady nici) — szmaty rozwłóknione — pozostałe — odpady (w tym wyczeski, odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) włókien sztucznych: — włókien syntetycznych — włókien sztucznych — znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze — zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z tekstyliów — segregowane — pozostałe		

a)	b)	c)	d)
— pakuly, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) ramii i innych tekstylnych włókien roślinnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone			
	B3035 – B3040		
B3050			
W odniesieniu do B3060:	W odniesieniu do B3060:		
— osad drożdżowy winiarski	— odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, wstępnie przetworzone (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatinizowane		
— suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne lub w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	— odpady ryb		
— degreas: pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych	— kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao		
	— pozostałe odpady z przemysłu rolnospożywczego, z wyłączeniem produktów ubocznych, które spełniają krajowe i międzynarodowe wymogi i normy dotyczące spożycia przez ludzi lub zwierzęta		
	B3065		
B3070			
	B3080		
B3090 – B3120			
	B3130 – B3140		
B4010 – B4020			
	B4030		
	GB040 – GC020		
GC030			
	GC050 – GG030		
GG040			
	GH013		
GN010 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
	Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006		

43) Wpis dotyczący Tajlandii otrzymuje brzmienie:

„Tajlandia

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
		B1010 – B1100	
	B1115		
		B1120 – B1150	
	B1160		
		B1170 – B2040	
	B2060		
		B2070	
	B2080		
		B2090 – B2110	
	B2120 – B2130		
	B3010		B3010
		B3020 – B3035	
B3040 tylko zużyte opony		B3040 z wyjątkiem zużytych opon	
		B3050 – B3070	
B3080 tylko zużyte opony		B3080 z wyjątkiem zużytych opon	
		B3090 – B3130	
B3140			
		B4010 – B4020	
	B4030		B4030
		GB040	
	GC010 – GC020		
GC030			
		GC050 – GF010	
	GG030 – GG040		
	GH013		GH013
			GN010 – GN030
Mieszaniny odpadów			
		Mieszanina B1010 i B1050	
		Mieszanina B1010 i B1070	
Mieszanina B3040 i B3080 tylko zużyte opony		Mieszanina B3040 i B3080 z wyjątkiem zużytych opon	
		Mieszanina B1010	
		Mieszanina B2010	

a)	b)	c)	d)
		Mieszanina B2030	
	Mix B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów		Mix B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
	Mix B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych		Mix B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych
	Mix B3010 alkan perfluoroalkoksylowy		Mix B3010 alkan perfluoroalkoksylowy
		Mieszanina B3020	
		Mieszanina B3030	
Mieszanina B3040 tylko zużyte opony		Mieszanina B3040 z wyjątkiem zużytych opon	
		Mieszanina B3050"	

44) Wpis dotyczący **Tajwanu** otrzymuje następujące brzmienie:

„**Tajwan**

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców, oprócz rtęci) — złom molibdenu — złom tantalu — złom kobaltu — złom bizmutu — złom cyrkonu — złom manganu — złom wanadu — złom hafnu, indu, niobu, renu i galu — złom toru — złom pierwiastków ziem rzadkich — złom chromu		W odniesieniu do B1010: — złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom wolframu — złom magnezu — złom tytanu — złom germanu
W odniesieniu do B1020: — złom kadmu — złom ołowiu (z wyłączeniem akumulatorów kwasowych) — złom selenu	W odniesieniu do B1020: — złom antymonu — złom berylu — złom telluru		
	B1030 – B1031		

a)	b)	c)	d)
B1040			
	B1050		
B1060			
	B1070 – B1090		
	W odniesieniu do B1100: — szumowiny alumi- niowe (lub piana), z wyłączeniem zgarów słonych — odpady okładzin i materiałów ogniotr- wałych, w tym tygle używane przy wytopie metali — żużle z hutnictwa metali szlachetnych do dalszego uszlachet- niania — żużle tantalu zawiera- jące cynę w ilości mniejszej niż 0,5%		W odniesieniu do B1100: — lut twardego cynku — zawierające cynk odpady przy wzbogaca- niu: — kożuch żużlowy wierzchni z cynkowania kęsisk płaskich (>90 % Zn) — kożuch żużlowy den- ny z cynkowania kęsisk płaskich (>92 % Zn) — kożuch żużlowy z odlewów ciśnienio- wych cynku (>85 % Zn) — kożuch żużlowy z cynkowania ognio- wego kęsisk płaskich (>92 % Zn) — szumowiny cynkowe
	B1115		
	B1120		B1120
	B1130 – B1240		
B1250			
	B2010 – B2030		
	B2040 z wyjątkiem żużłu z produkcji miedzi, chemicznie stabilizo- wanego, o wysokiej zawar- tości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzanego zgodnie z normami prze- mysłowymi (np. DIN 4301 i DIN 8201), głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny		B2040 tylko żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabili- zowany o wysokiej zawar- tości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami prze- mysłowymi (np. DIN 4301 i DIN 8201), głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny
	B2060 – B2130		
	W odniesieniu do B3010: — poliuretany (niezawie- rające CFC) — odpady żywicy utwar- dzonej lub produktów kondensacyjnych		W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorow- coorganicznych poli- merów i kopolimerów, z wyjątkiem poliure- tanów (niezawierają- cych CFC) — następujące odpady fluorowanych polime- rów: — perfluoroetylen/pro- pylen (FEP)

a)	b)	c)	d)
			— alkan perfluoroalkoksy- lowy — tetrafluoroetylen/per- fluorowinyloeter (PFA) — tetrafluoroetylen/per- fluorometylowinyloeter (MFA) — polifluorek winylu (PVF) — polifluorek winylidenu (PVDF)
			B3020
	B3030 – B3035		
			B3040 – B3050
	B3060 – B3070		
			B3080
B3090 – B3100			
	B3110 – B4030		
GB040 – GC030			
	GC050		
			GEO20
	GF010 – GG040		
			GH013
GN010			
	GN020 – GN030		
Mieszaniny odpadów			
	Mieszanina B1010 i B1050		
	Mieszanina B1010 i B1070		
	Mieszanina B3040 i B3080		
	Mieszanina B1010		
	Mieszanina B2010		
	Mieszanina B2030		
			Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorow- coorganicznych polimerów i kopolimerów
	Mieszanina B3010 odpady żywicy utwar- dzonej lub produktów kondensacyjnych		
	Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksy- lowy		

a)	b)	c)	d)
			Mieszanina B3020
	Mieszanina B3030		
			Mieszanina B3040 z wyjątkiem zużytych opon lub płatków o średnicy większej niż 4 mm z przetworzonych zużytych opon
			Mieszanina B3050"

45) Dodaje się następujący wpis dotyczący Tanzanii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Tanzania

a)	b)	c)	d)
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006"			

46) Wpis dotyczący Tunezji otrzymuje brzmienie:

„Tunezja

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
	B1010		B1010
B1020 – B1220			
	B1230 – B1240		B1230 – B1240
B1250 – B2130			
W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów, zawierające ale nie ograniczone do następujących substancji: — polialkohol winylowy — polibutyral winylu — polioctan winylu — odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych: — żywice mocznikowoformaldehydowe	W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów, zawierające ale nie ograniczone do następujących substancji: — etylen — styren — polipropylen — politetraftalan etylenu — akrylonitryl — butadien — poliacetale		W odniesieniu do B3010: — pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów, zawierające ale nie ograniczone do następujących substancji: — etylen — styren — polipropylen — politetraftalan etylenu — akrylonitryl — butadien — poliacetale

a)	b)	c)	d)
— żywice fenolowo-formaldehydowe — żywice melaminowo-formaldehydowe — żywice epoksydowe — żywice alkidowe — poliamidy — następujące odpady fluorowanych polimerów: — perfluoroetylen/propylen (FEP) — alkan perfluoroalkoksyłowy — tetrafluoroetylen/perfluorowinyloeter (PFA) — tetrafluoroetylen/perfluorometylowinyloeter (MFA) — polifluorek winylu (PVF) — polifluorek winylidenu (PVDF)	— poliamidy — politetraftalan butylenu — poliwęglany — polietery — polisiarczki fenylenu — polimery akrylowe — alkany C10–C13 (plastifikator) — poliuretany (niezawierające CFC) — polisiloksan — polimetakrylan metylu		— poliamidy — politetraftalan butylenu — poliwęglany — polietery — polisiarczki fenylenu — polimery akrylowe — alkany C10–C13 (plastifikator) — poliuretany (niezawierające CFC) — polisiloksan — polimetakrylan metylu
W odniesieniu do B3020: odpady papieru, kartonu i wyrobów papierniczych: — inne, w tym, ale nie wyłącznie — laminowany karton — niesortowana makulatura	W odniesieniu do B3020: odpady papieru, kartonu i wyrobów papierniczych: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi: odpady i makulatura z papieru lub kartonu: — niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty, — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie, — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)		W odniesieniu do B3020: odpady papieru, kartonu i wyrobów papierniczych: następujące materiały, pod warunkiem że nie są pomieszane z odpadami niebezpiecznymi: odpady i makulatura z papieru lub kartonu: — niebielony papier lub karton, papier lub karton falisty, — inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie, — papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego (np.: gazety, czasopisma i podobne druki)
	B3030 odpady tekstylne z wyjątkiem znoszonych ubrań i innych znoszonych wyrobów włókienniczych	B3030 tylko znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze	B3030 odpady tekstylne z wyjątkiem znoszonych ubrań i innych znoszonych wyrobów włókienniczych

a)	b)	c)	d)
	B3035 – B3065		B3035 – B3065
W odniesieniu do B3070: — dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny, używane jako pasza dla zwierząt	W odniesieniu do B3070: — odpady ludzkich włosów — odpady słomy,		W odniesieniu do B3070: — odpady ludzkich włosów — odpady słomy,
	B3080		B3080
B3090 – B4030			
GB040 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Mieszanina B1010 i B1050			
Mieszanina B1010 i B1070			
	Mieszanina B3040 i B3080		Mieszanina B3040 i B3080
	Mieszanina B1010		Mieszanina B1010
Mieszanina B2010			
Mieszanina B2030			
	Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów		Mieszanina B3010 pozostałości tworzyw sztucznych niechlorowcoorganicznych polimerów i kopolimerów
Mieszanina B3010 odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych			
Mieszanina B3010 alkan perfluoroalkoksylowy			
	Mieszanina B3020		Mieszanina B3020
	Mieszanina B3030		Mieszanina B3030
	Mieszanina B3040		Mieszanina B3040
	Mieszanina B3050		Mieszanina B3050

47) Wpis dotyczący Wietnamu otrzymuje brzmienie:

„Wietnam

a)	b)	c)	d)
Pozycje dotyczące odpadów jednorodnych			
W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, srebro, grupa platynowców, oprócz rtęci) — złom tantalu — złom kobaltu — złom bizmutu — złom germanu — złom wanadu — złom hafnu, indu, niobu, renu i galu — złom toru — złom pierwiastków ziem rzadkich		W odniesieniu do B1010: — złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom wolframu — złom molibdenu — złom magnezu — złom cyrkonu — złom tytanu — złom manganu — złom chromu	
W odniesieniu do B1020: — złom berylu — złom kadmu — złom selenu — złom telluru		W odniesieniu do B1020: — złom antymonu — złom ołowiu (z wyłączeniem akumulatorów kwasowych)	
B1030 – B1190			
		B1200	
B1210 – B2010			
		B2020	
B2030			
W odniesieniu do B2040: — gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków — żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany, o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20 %), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.: DIN 4301 i DIN 8201) głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny — siarka w postaci stałej		W odniesieniu do B2040: — częściowo rafinowany siarczan wapnia wytwarzany z odsiarczania gazów odlotowych (FGD)	

a)	b)	c)	d)
— kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH poniżej 9) — chlorki sodu, potasu i wapnia — karborund (węglik krzemu) — kruszywo betonowe — lit – tantal i lit – niob zawierające złom szklany			
B2060 – B2130			
W odniesieniu do B3010: wszystkie pozostałe odpady		W odniesieniu do B3010: — etylen — styren — polipropylen — politetraftalan etylenu — poliwęglany	
		B3020	
B3030 – B4030			
GB040			
		GC010	
GC020			
		GC030	
GC050 – GN030			
Mieszaniny odpadów			
Wszystkie mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

48) Dodaje się następujący wpis dotyczący Zambii, zachowując porządek alfabetyczny:

„Zambia

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

- 49) Dodaje się następujący wpis dotyczący Zjednoczonych Emiratów Arabskich, zachowując porządek alfabetyczny:

„Zjednoczone Emiraty Arabskie

a)	b)	c)	d)
Wszystkie odpady wymienione w załączniku III oraz mieszaniny odpadów wymienione w załączniku IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 675/2012**z dnia 23 lipca 2012 r.****zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania talku (E 553b) i wosku carnauba (E 903) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach oraz w odniesieniu do stosowania szelaku (E 904) na gotowanych jajach w skorupkach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3 oraz art. 30 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może zostać zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającym jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 unijny wykaz dodatków do żywności może być aktualizowany z inicjatywy Komisji albo na podstawie wniosku.
- (4) Złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie talku (E 553b) i wosku carnauba (E 903) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach oraz o stosowanie szelaku (E 904) na gotowanych jajach w skorupkach i udostępniono ten wniosek państwom członkowskim.
- (5) Stosowanie następujących dodatków do żywności: talku (E 553b), wosku carnauba (E 903) i szelaku (E 904) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach może służyć do celów dekoracyjnych poprzez nadawanie mniejszego lub większego połysku. Ponadto szelak (E 904) stosowany na powierzchni gotowanych jaj w skorupkach może przyczyniać się do ich lepszej konserwacji.
- (6) Wymienione dodatki do żywności nie powinny przenikać do wewnętrznej jadalnej części jaj z uwagi na ich nierozpuszczalność oraz wysoką masę cząsteczkową.

Stosowanie tych dodatków do żywności nie ma wpływu na zdrowie ludzi, ponieważ woski tych substancji pozostają na skorupkach jaj. Właściwe jest zatem zezwolenie na stosowanie talku (E 553b) i wosku carnauba (E 903) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach oraz stosowania szelaku (E 904) na wszystkich, barwionych oraz niebarwionych, gotowanych jajach w skorupkach.

- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ zezwolenie na stosowanie talku (E 553b), wosku carnauba (E 903) i szelaku (E 904) na gotowanych jajach w skorupkach stanowi aktualizację tego wykazu niemającą wpływu na zdrowie człowieka, zasięgnięcie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie jest konieczne.
- (8) Zgodnie z przepisami przejściowymi rozporządzenia Komisji (UE) nr 1129/2011 z dnia 11 listopada 2011 r. zmieniającego załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 poprzez ustanowienie unijnego wykazu dodatków do żywności⁽³⁾ załącznik II, w którym ustanawia się unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania, stosuje się od dnia 1 czerwca 2013 r. Aby umożliwić stosowanie talku (E 553b) i wosku carnauba (E 903) na barwionych, gotowanych jajach w skorupkach oraz stosowania szelaku (E 904) na gotowanych jajach w skorupkach przed tą datą, konieczne jest określenie wcześniejszej daty rozpoczęcia stosowania w odniesieniu do tych dodatków do żywności.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2011, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

W części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 dodaje się następujące wpisy w kategorii żywności 10.2 „Przetworzone jaja i produkty jajeczne” po wpisie dotyczącym E 520-523:

	„E 553b	Talk	5 400		Tylko na powierzchni barwionych, gotowanych jaj w skorupkach	Okres stosowania: od dnia 13 sierpnia 2012 r.
	E 903	Wosk carnauba	3 600		Tylko na powierzchni barwionych, gotowanych jaj w skorupkach	Okres stosowania: od dnia 13 sierpnia 2012 r.
	E 904	Szelak	<i>quantum satis</i>		Tylko na powierzchni gotowanych jaj w skorupkach	Okres stosowania: od dnia 13 sierpnia 2012 r.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 676/2012**z dnia 23 lipca 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0707 00 05	TR	95,4
	ZZ	95,4
0709 93 10	TR	95,4
	ZZ	95,4
0805 50 10	AR	76,8
	BO	97,8
	TR	52,0
	UY	101,4
	ZA	101,1
	ZZ	85,8
0808 10 80	AR	182,4
	BR	89,7
	CL	107,3
	CN	126,4
	NZ	134,8
	US	160,2
	UY	52,1
	ZA	108,5
0808 30 90	ZZ	120,2
	AR	158,6
	CL	150,6
	ZA	112,8
0809 10 00	ZZ	140,7
	TR	170,8
0809 29 00	ZZ	170,8
	TR	359,0
0809 30	ZZ	359,0
	TR	174,4
0809 40 05	ZZ	174,4
	BA	71,0
	IL	84,6
	ZZ	77,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 677/2012**z dnia 23 lipca 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych cel stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 655/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2012, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych cel przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 24 lipca 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	45,28	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	45,28	1,02
1701 13 10 ⁽¹⁾	45,28	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	45,28	1,32
1701 14 10 ⁽¹⁾	45,28	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	45,28	1,32
1701 91 00 ⁽²⁾	53,44	1,44
1701 99 10 ⁽²⁾	53,44	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,44	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/420/WPZiB

z dnia 23 lipca 2012 r.

zmieniająca decyzję 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/782/WPZiB⁽¹⁾.
- (2) Aby dalej wzmacniać egzekwowanie środków określonych w decyzji 2011/782/WPZiB, państwa członkowskie powinny dokonywać w swoich portach morskich i lotniczych, oraz na swoim morzu terytorialnym, inspekcji wszystkich statków wodnych i statków powietrznych zmierzających do Syrii, za zgodą państwa bandery gdy jest to niezbędne zgodnie z prawem międzynarodowym, jeżeli mają one informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek takich statków wodnych i statków powietrznych zawiera broń lub sprzęt, towary lub technologię, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, a których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zabronione lub wymagają zezwolenia na mocy decyzji 2011/782/WPZiB.
- (3) Ponadto należy wprowadzić odstępstwo od zamrażania środków finansowych i zasobów gospodarczych w odniesieniu do transferu środków finansowych należnych w związku z udzielaniem wsparcia finansowego obywatelom Syrii, którzy się kształcą, biorą udział w szkoleniu zawodowym lub prowadzą badania naukowe w Unii.
- (4) Do decyzji 2011/782/WPZiB należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/782/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

„Artykuł 17b

1. Jeżeli państwa członkowskie posiadają informacje dające uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że ładunek statków wodnych lub powietrznych zmierzających do Syrii zawiera przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1 lub wymagają zezwolenia na mocy art. 1a, dokonują one, w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi oraz zgodnie z prawem krajowym i z prawem międzynarodowym, w szczególności z prawem morza oraz ze stosownymi umowami międzynarodowymi dotyczącymi lotnictwa cywilnego i z umowami międzynarodowymi dotyczącymi transportu morskiego, inspekcji takich statków wodnych i statków powietrznych w swoich portach morskich i lotniczych, a także na swoim morzu terytorialnym, zgodnie z decyzjami i możliwościami swoich właściwych organów oraz za zgodą państwa bandery gdy jest to niezbędne zgodnie z prawem międzynarodowym w odniesieniu do morza terytorialnego.

2. Po ich odkryciu, państwa członkowskie zajmują i usuwają przedmioty, których dostawa, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy art. 1 lub 1a, zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi i z prawem międzynarodowym.

3. Państwa członkowskie, zgodnie ze swoim przepisami krajowymi, współpracują przy przeprowadzaniu inspekcji i czynności służących usunięciu dokonywanych na mocy ust. 1 i 2.

4. Statki powietrzne i statki wodne przewożące ładunki do Syrii podlegają wymogowi przedstawienia dodatkowej informacji przed ich przybyciem lub przed ich odlotem/odpłynięciem o wszystkich towarach przywożonych do państwa członkowskiego lub z niego wywożonych.”;

- 2) w art. 19 dodaje się akapit w brzmieniu:

„10. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do transferu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych dokonywanego przez finansowy podmiot gospodarczy wymieniony w załączniku I lub II, lub za pośrednictwem takiego podmiotu, w przypadku gdy transfer ten jest związany z płatnością dokonywaną przez osobę lub podmiot niewymienione w załączniku I lub II w związku z udzielaniem wsparcia finansowego obywatelom Syrii, którzy się kształcą, biorą udział w szkoleniach zawodowych lub prowadzą badania naukowe w Unii, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło w każdym indywidualnym przypadku, że płatność ta nie jest bezpośrednio lub pośrednio odbierana przez osobę lub podmiot, o których mowa w ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2012/421/WPZiB

z dnia 23 lipca 2012 r.

wspierająca Konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia („strategia UE”), której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu tego rozprzestrzeniania.

(2) Unia czynnie realizuje wyżej wymienioną strategię i wprowadza w życie środki wymienione w rozdziale III tej strategii, zwłaszcza dotyczące ulepszania, realizacji i upowszechniania Konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC).

(3) W dniu 27 lutego 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/184/WPZiB ⁽¹⁾ wspierające BTWC stanowiące część strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; wspólne działanie straciło ważność dnia 26 sierpnia 2007 r. Od czasu przyjęcia wspólnego działania 2006/184/WPZiB do BTWC przystąpiło kolejnych siedem państw.

(4) W dniu 20 marca 2006 r. Rada przyjęła plan działania dotyczący broni biologicznej i toksycznej uzupełniający wspólne działanie 2006/184/WPZiB wspierające BTWC ⁽²⁾. W planie tym przewidziano sprawne wykorzystywanie środków budowy zaufania oraz opracowaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) metodę prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej.

(5) W dniu 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/858/WPZiB ⁽³⁾ wspierające BTWC w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Od czasu przyjęcia tego wspólnego działania 2008/858/WPZiB do BTWC przystąpiły kolejne trzy państwa, a kilka państw skorzystało z pomocy ekspertów Unii.

(6) Na szóstej konferencji przeglądowej BTWC, w genewskim oddziale Departamentu ONZ ds. Rozbrojenia (UN ODA) postanowiono utworzyć jednostkę wspierania realizacji konwencji posiadającą mandat na pięć lat (2007-2011); jednostka ta zapewnia wsparcie administracyjne posiedzeń uzgodnionych na konferencji weryfikacyjnej oraz wsparcie w kompleksowej realizacji i upowszechnianiu BTWC, jak również w wymianie środków budowy zaufania.

(7) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/429/WPZiB ⁽⁴⁾ dotyczącą stanowiska Unii Europejskiej na siódmą konferencję przeglądową BTWC.

(8) Na siódmej konferencji przeglądowej BTWC postanowiono odnowić mandat jednostki wspierania realizacji na kolejne pięć lat (2012–2016) i postanowiono rozszerzyć zakres jej zadań na realizację decyzji o utworzeniu bazy wniosków o pomoc i ofert pomocy oraz zarządzaniu tą bazą, a także na wspomaganie powiązanej z tym wymiany informacji wśród państw stron oraz, w stosownych przypadkach, wspieranie realizacji przez państwa strony decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej.

(9) Nadzór nad właściwą realizacją wkładu finansowego Unii należy powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu bezpośredniego i praktycznego stosowania niektórych elementów strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia Unia Europejska wspiera BTWC, mając na względzie realizację następujących celów:

— upowszechnianie BTWC,

— wspieranie realizacji BTWC obejmujące m.in. przedstawianie przez państwa strony środków budowy zaufania,

— wspieranie prac w ramach programu między sesjami w latach 2012–2015, by usprawnić realizację i skuteczność BTWC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 57 z 9.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 13.11.2008, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 42.

2. Przedsięwzięcia związane ze środkami strategii UE to te, których celem jest:

- propagowanie wiedzy o realizacji BTWC, intensyfikacja regionalnych dyskusji na tematy międzysesyjne i ich stosowanie oraz wspieranie głównych zainteresowanych podmiotów w regionach w określaniu potrzeb i wymagań odnoszących się do realizacji na szczeblu krajowym,
- pomoc dla państw będących i niebędących stronami konwencji, by zapewnić, aby państwa strony przeniosły swoje zobowiązania międzynarodowe do ustawodawstwa krajowego oraz krajowych środków administracyjnych i by stworzyły funkcjonujące związki między wszystkimi zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym. Pomoc obejmuje wsparcie dla państw stron w tworzeniu krajowych środków budowy zaufania i w powoływaniu krajowych punktów kontaktowych. W przypadku państw niebędących stronami pomoc obejmowałaby wsparcie w przystąpieniu do BTWC lub jej ratyfikowaniu,
- wspieranie tworzenia różnorodnych metod i działań służących realizacji, które pomagałyby państwom stronom w realizacji konwencji na szczeblu krajowym, m.in. w tworzeniu środków budowy zaufania, umożliwiałyby przedstawicielom państw stron czynny udział w międzynarodowych działaniach w ramach BTWC oraz uświadamiałyby państwa strony o dostępnym wsparciu międzynarodowym.

Szczegółowy opis tych przedsięwzięć znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Techniczna realizacja działań, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona UN ODA. Departament ten będzie realizować swe zadanie pod nadzorem WP. W tym celu WP zawrze z UN ODA stosowne ustalenia.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 700 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera z UN ODA porozumienie o finansowaniu. W porozumieniu zostanie zawarte postanowienie, że UN ODA ma zapewnić właściwe wyeksponowanie wkładu Unii.

4. Komisja dąży do zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie od wejścia w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia porozumienia.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z realizacji niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UN ODA. Sprawozdania te będą stanowić podstawę oceny, której dokona Rada. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów przedsięwzięć, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące od dnia zawarcia porozumienia o finansowaniu, o którym mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dniu jej przyjęcia, jeżeli do tego czasu nie zawarto porozumienia o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. RAMY OGÓLNE

Korzystając z pomyślnej realizacji wspólnego działania 2008/858/WPZiB, niniejsze wspólne działanie służy jako operacyjne narzędzie polityki do realizacji celów zawartych w decyzji Rady 2011/429/WPZiB i kładzie nacisk w szczególności na te aspekty, co do których osiągnięto na siódmej konferencji weryfikacyjnej ogólny konsensus odzwierciedlony w dokumencie końcowym.

Niniejsza decyzja opiera się na następujących zasadach:

- a) jak najlepsze wykorzystanie doświadczeń nabytych dzięki wspólnemu działaniu 2008/858/WPZiB;
- b) odzwierciedlenie konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa strony, jak również państwa niebędące stronami BTWC, związanych z lepszą realizacją i upowszechnieniem BTWC;
- c) zachęcanie do lokalnej i regionalnej odpowiedzialności za przedsięwzięcia, by zapewnić ich trwałość w dłuższej perspektywie i stworzyć partnerstwo między Unią a stronami trzecimi w ramach BTWC;
- d) skupianie się na działaniach przynoszących konkretne wyniki lub przyczyniających się do szybkiego osiągnięcia wspólnego porozumienia, które będzie jednym z elementów ocenianych podczas weryfikacji BTWC przewidzianej na rok 2016;
- e) wspieranie przewodniczącego posiedzeń państw stron i jak najlepsze wykorzystywanie mandatu jednostki wspierania realizacji, co uzgodniono na szóstej konferencji weryfikacyjnej oraz ponownie uzgodniono w szerszym zakresie na siódmej konferencji weryfikacyjnej.

2. PRZEDSIĘWZIĘCIA

2.1. Przedsięwzięcie 1: warsztaty regionalne mające na celu podnoszenie świadomości i określanie potrzeb

2.1.1. Cel przedsięwzięcia

Uwydatnić wśród urzędników krajowych i ekspertów świadomość różnych aspektów realizacji BTWC (w tym środków budowy zaufania), omawiać tematy stanowiące część programu międzysesyjnego i zastosowanie tych tematów w regionach oraz określić kluczowy personel oraz najważniejsze potrzeby i wymagania na szczeblu krajowym, jak również potencjalne państwa będące odbiorcami rozszerzonej pomocy w realizacji konwencji na szczeblu krajowym (zob. przedsięwzięcie 2), organizując warsztaty regionalne bazujące na doświadczeniach i kontaktach zdobytych w wyniku wspólnego działania 2008/858/WPZiB.

Przedsięwzięcie to będzie wspierać realizację decyzji i zaleceń sformułowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej i dotyczących art. IV BTWC (zwłaszcza pkt 13 i 14 deklaracji końcowej) oraz programu międzysesyjnego na lata 2012–2015.

2.1.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) większy stopień przestrzegania BTWC we wszystkich regionach geograficznych;
- b) większe zrozumienie BTWC przez odnośne organy krajowe lub umocnienie kontaktów subregionalnych dotyczących BTWC, aby propagować przystąpienie do BTWC i jej realizację;
- c) określenie potrzeb intensyfikacji działań na szczeblu regionalnym i krajowym służącym realizacji BTWC;
- d) propagowanie i wspieranie tworzenia i przystępowania do krajowych i regionalnych stowarzyszeń na rzecz bezpieczeństwa biologicznego;
- e) wnioski o rozszerzoną pomoc, które mają być wykonywane w ramach przedsięwzięcia 2.

2.1.3. Opis przedsięwzięć i ich realizacja

Odbędą się maksimum cztery warsztaty regionalne lub subregionalne, w stosownych przypadkach we współpracy z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi oraz w koordynacji z programem międzysesyjnym BTWC na lata 2012–2015.

Do udziału w warsztatach zostaną zaproszone zarówno państwa będące, jak i niebędące stronami BTWC, jak również odpowiednie organizacje międzynarodowe i regionalne, krajowe i regionalne stowarzyszenia na rzecz bezpieczeństwa biologicznego, eksperci akademicki i organizacje pozarządowe (NGO).

Wybór regionów lub subregionów, w których odbędą się warsztaty, będzie opierał się na kryteriach takich jak poprzednie działania w ramach wspólnych działań 2006/184/WPZiB i 2008/858/WPZiB oraz wspólnego stanowiska Rady 2006/242/WPZiB ⁽¹⁾, inne działania w ramach Unii (w tym w ramach projektu centrów doskonałości), działalność innych podmiotów świadczących pomoc, oraz szacunkowe potrzeby i zainteresowanie ukierunkowane na intensyfikację realizacji BTWC w danym regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, s. 65.

Warsztaty będą wykorzystywane do wspomagania i do przekazywania informacji na temat rozszerzonego programu pomocowego oraz dostępnych działań wspierających.

2.2. Przedsięwzięcie 2: Rozszerzone programy wspomagania realizacji na szczeblu krajowym

2.2.1. Cel przedsięwzięcia

Propagowanie powszechnego przystąpienia do BTWC i ulepszanie krajowych zdolności realizacji zobowiązań w ramach BTWC, w tym przedstawiania środków budowy zaufania drogą ustawodawstwa, środków administracyjnych i egzekwowania, podnoszenia świadomości, kodeksów postępowania, norm dotyczących bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej, oraz stworzenia metod koordynacji krajowej przez programy rozszerzonej pomocy.

2.2.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) większa liczba państw stron BTWC;
- b) dobrowolna realizacja BTWC przez państwa przed ich przystąpieniem do tej konwencji;
- c) przyjęcie odpowiednich środków legislacyjnych lub administracyjnych, w tym przepisów prawa karnego, obejmujących pełen zakres zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC i opracowanych na siódmej konferencji weryfikacyjnej;
- d) skuteczne wdrożenie i egzekwowanie środków mających na celu przeciwdziałanie naruszaniu BTWC oraz nałożenie sankcji w przypadku niedotrzymania postanowień konwencji;
- e) utworzenie lub rozszerzenie krajowych metod zbierania wymaganych informacji i corocznego przekazywania środków budowania zaufania, by zwiększyć liczbę państw stron BTWC uczestniczących w wymianie środków budowania zaufania;
- f) ulepszenie koordynacji i kontaktów między wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w proces BTWC, w tym krajowymi i regionalnymi stowarzyszeniami na rzecz bezpieczeństwa biologicznego i sektorem prywatnym, aby propagować skuteczną realizację;
- g) propagowanie programów podnoszenia świadomości, kodeksów postępowania i norm bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej.

2.2.3. Opis przedsięwzięcia

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej ponownie potwierdzono, że stworzenie i realizacja niezbędnych środków krajowych poprawi skuteczność BTWC. Na tej konferencji wezwano państwa strony do przyjmowania środków legislacyjnych, administracyjnych, sądowych i innych przeznaczonych do ulepszania realizacji BTWC na szczeblu krajowym oraz do zapewnienia bezpieczeństwa drobnoustrojów i innych czynników biologicznych lub toksyn. Na tej konferencji podkreślono znaczenie wymiany informacji między państwami stronami poprzez środki budowy zaufania i uznano potrzebę zwiększenia liczby państw stron uczestniczących w środkach budowy zaufania. Na tej konferencji uzgodniono także, że potrzebne są dalsze wspólne starania państw stron - w postaci działań dwustronnych, regionalnych i wielostronnych - by upowszechniać BTWC.

Na podstawie doświadczeń zdobytych przy stosowaniu wspólnego działania 2008/858/WPZiB, maksymalnie osiem państw określonych jako kwalifikujące się w następstwie warsztatów regionalnych opisanych w przedsięwzięciu 1 skorzysta z rozszerzonych programów wspomagania realizacji na szczeblu krajowym.

Każdy z tych programów będzie trwał około 12 miesięcy; będą w nim brać udział delegatury UE w państwach korzystających oraz, w stosownych przypadkach, regionalne biura ONZ ds. rozbrojeń, a strukturę programów stanowić będą:

- warsztat wstępny na szczeblu krajowym, którego celem będzie zgromadzenie wszystkich odnośnych krajowych agencji i zainteresowanych stron, by przedstawić różne koncepcje BTWC, określić zmotywowanych i solidnych partnerów lokalnych oraz dokonać wstępnej oceny potrzeb i priorytetów,
- opracowanie konkretnego planu pomocy (planu działania) dostosowanego specjalnie do kraju beneficjenta, który to plan obejmował będzie wizyty i warsztaty prowadzone przez podmioty udzielające pomocy w trakcie trwania programu oraz szkolenia prowadzone w państwach członkowskich UE lub gdzie indziej,
- wykonanie planu działania z udziałem podmiotów takich jak Interpol, WHO, VERTIC, państwa członkowskie UE, BTWC ISU oraz placówki akademickie prowadzące odpowiednie działania pomocowe (np. sporządzanie projektów ustaw, szkolenia z bezpieczeństwa biologicznego/ochrony biologicznej, opracowywanie środków budowy zaufania, szkolenie policji, podnoszenie świadomości naukowców, planowanie reakcji w sytuacjach nadzwyczajnych itd.),
- warsztat końcowy po zakończeniu działań, w trakcie którego zgromadzone zostaną wszystkie wątki, agencje złożą sprawozdania ze swoich działań i postępów oraz zostanie dokonana ocena potrzeb w zakresie dalszej lub ciągłej pomocy,

- aby wspierać upowszechnianie BTWC, rozszerzone programy pomocy na szczeblu krajowym mogłyby być, w stosownych przypadkach, zaoferowane państwom niebędącym stronami BTWC; w takim przypadku przystąpienie do tej konwencji stanowiłoby część planu działań uzgodnionego z państwem odbiorcą,
- aby zapewnić sprawną i wydajną pomoc, zostaną zorganizowane warsztaty z ramienia UE dla ekspertów UE wspomagających państwa beneficjentów w ramach przedsięwzięcia 2 w celu omówienia sprawdzonych rozwiązań i odpowiednich przygotowań do działań pomocowych.

2.3. Przedsięwzięcie 3: metody i działania stwarzające możliwości

2.3.1. Cel przedsięwzięcia

Zapewnienie metod i działań, które umożliwią i będą wspierać skuteczną realizację BTWC, w tym przedstawianie środków budowy zaufania, na szczeblu krajowym.

2.3.2. Oczekiwane rezultaty przedsięwzięcia

- a) broszura - przewodnik na temat realizacji na szczeblu krajowym;
- b) zmieniona broszura zawierająca wskazówki dotyczące środków budowania zaufania;
- c) system przekazywania środków budowy zaufania drogą elektroniczną;
- d) większy udział krajów rozwijających się w programie międzysesyjnym BTWC;
- e) wzmacnianie metody Sekretarza Generalnego ONZ służącej prowadzeniu dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej i toksycznej.

2.3.3. Opis przedsięwzięcia

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej postanowiono, że intensyfikacja realizacji konwencji na szczeblu krajowym będzie stałym punktem programu międzysesyjnego na lata 2012–2015. Tematy, które należy poruszyć, obejmują konkretne środki służące pełnej i kompleksowej realizacji BTWC, zwłaszcza jej art. III i IV, oraz sposoby ulepszania jej realizacji na szczeblu krajowym i przekazywania sprawdzonych rozwiązań oraz doświadczeń.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej postanowiono przyjąć zmianę formularzy sprawozdawczych służących do przekazywania środków budowy zaufania. Ponadto postanowiono, że ISU we współpracy z państwami stronami przeanalizuje i opracuje warianty przekazywania środków budowy zaufania drogą elektroniczną.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej omówiono konkretne środki służące wspieraniu i zwiększaniu uczestnictwa krajów rozwijających się w posiedzeniach w ramach programu międzysesyjnego i postanowiono o ich zastosowaniu.

Na siódmej konferencji weryfikacyjnej odniesiono się także do opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metody prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni chemicznej i biologicznej. Propagowanie tej metody, m.in. poprzez specjalistyczne kursy dla ekspertów, będzie niezwykle istotne.

Na podstawie doświadczeń zdobytych przy stosowaniu wspólnego działania 2008/858/WPZiB oraz jako kontynuacja działań rozpoczętych lub zakończonych zostaną przeprowadzone następujące działania:

- a) opracowanie kompleksowej dokumentacji (broszury ze wskazówkami) dającej ogólny ogłód zobowiązań państw stron BTWC i obejmującej środki krajowe służące pełnej i kompleksowej realizacji BTWC. Broszura zostanie pomyślana jako niezbędny zawierający środki służące realizacji i będzie zawierać przykłady sprawdzonych rozwiązań, jednocześnie uwzględniając różnice w procedurach krajowych. W trakcie jej opracowywania zostaną uzyskane opinie ekspertów z państw członkowskich UE, państw stron BTWC, odnośnych organizacji międzynarodowych oraz organizacji pozarządowych zajmujących się kwestią realizacji BTWC. Broszura zostanie wydana we wszystkich językach oficjalnych ONZ. Ogólną koordynacją opracowania broszury zajmie się UN-ODA;
- b) zmiana i dalsze rozwinięcie broszury zawierającej wskazówki na temat środków budowy zaufania, opracowanej na podstawie wspólnego działania 2008/858/WPZiB zgodnie z postanowieniem siódmej konferencji weryfikacyjnej;
- c) opracowanie i prowadzenie elektronicznego narzędzia przedstawiania środków budowy zaufania, ich przetwarzania i rozpowszechniania (metoda elektroniczna);
- d) dalsze rozwijanie strony internetowej ISU i powiązanych narzędzi informatycznych i łącznościowych;
- e) sponsorowanie udziału ekspertów z maksymalnie dziesięciu krajów rozwijających się w programie międzysesyjnym BTWC;
- f) organizacja międzynarodowego ćwiczenia poświęconego opracowanej przez Sekretarza Generalnego ONZ metodzie prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanego stosowania broni biologicznej, wraz ze sponsorowaniem opinii ekspertów.

3. ASPEKTY PROCEDURALNE I KOORDYNACJA

Realizację przedsięwzięć zapoczątkuje Komitet Sterujący z zamiarem ustalenia procedur i metod współpracy. Komitet Sterujący będzie regularnie (co najmniej raz na 6 miesięcy) weryfikować realizację przedsięwzięć, również z zastosowaniem łączności elektronicznej.

W skład Komitetu Sterującego wejdą przedstawiciele WP i UN ODA.

Wnioski państw stron, które nie są państwami członkowskim UE, o pomoc i współpracę na mocy niniejszej decyzji powinny być kierowane do UN ODA. UN ODA dokona w odpowiednich przypadkach weryfikacji i oceny tych wniosków i przedstawi zalecenia Komitetowi Sterującemu. Komitet Sterujący przeanalizuje wnioski o pomoc, jak również plany działania i ich realizację. Na wniosek WP i uwzględniając wyniki rozmów na forum Komitetu Sterującego, WP podejmie ostateczną decyzję co do państw beneficjentów, w konsultacji z właściwymi grupami roboczymi Rady.

Aby zapewnić silne poczucie odpowiedzialności oraz trwałość zainicjowanych przez UE działań podejmowanych przez państwa beneficjentów, przewiduje się, że w miarę możliwości i w stosownych przypadkach wybrani beneficjenci zostaną poproszeni o opracowanie planów działania, w których określać się będzie między innymi harmonogram przeprowadzania działań finansowanych (w tym także finansowanych z zasobów krajowych), zakres i czas trwania danego przedsięwzięcia, główne zainteresowane podmioty itd. UN ODA lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie UE, będą mieć wgląd w opracowywanie tych planów działań. Przedsięwzięcia będą realizowane zgodnie z tymi planami.

4. SPRAWOZDANIA I OCENA

UN ODA będzie przekazywać WP regularne półroczne sprawozdania z postępów w realizacji przedsięwzięć. Oprócz tego będą przedstawiane sprawozdania z poszczególnych działań pomocowych prowadzonych na podstawie ustalonych planów działania dla państw beneficjentów. Sprawozdania będą przekazywane odpowiedniej grupie roboczej Rady do oceny postępów i ogólnej oceny przedsięwzięć oraz w celu ustalenia ewentualnych działań następczych.

W miarę możliwości państwa strony BTWC będą informowane o realizacji przedsięwzięć, także drogą elektroniczną.

5. UDZIAŁ EKSPERTÓW Z PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Czynny udział ekspertów z państw członkowskich UE jest niezbędny do pomyślnej realizacji decyzji. UN ODA będzie zachęcana do korzystania z wiedzy tych ekspertów. Koszty delegacji związane z realizacją przedsięwzięć będą ujęte w niniejszej decyzji.

Oczekuje się, że w związku z przewidywanymi wizytami pomocowymi (takimi jak pomoc prawna lub pomoc w zakresie środków budowy zaufania) standardowo wizytę taką będzie składać grupa składająca się maksymalnie z trzech ekspertów; maksymalny czas trwania wizyty wynoszący pięć dni również będzie uważany za standardową praktykę.

6. OKRES OBOWIĄZYWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji przedsięwzięć wynosi 24 miesiące.

7. BENEFICJENCI

Beneficjentami działań związanych z upowszechnianiem BTWC są państwa niebędące stronami BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami działań związanych z realizacją BTWC na szczeblu krajowym są zarówno państwa niebędące, jak i będące jej stronami oraz przedstawiciele krajowych i regionalnych stowarzyszeń na rzecz bezpieczeństwa biologicznego, sektor prywatny, środowiska akademickie i organizacje pozarządowe.

Beneficjentami działań związanych ze środkami budowy zaufania są państwa strony BTWC.

8. PRZEDSTAWICIELE STRON TRZECICH

Aby propagować poczucie odpowiedzialności na szczeblu regionalnym i trwałość przedsięwzięć niniejsza decyzja będzie finansować uczestnictwo ekspertów spoza UE, w tym ekspertów z organizacji regionalnych i innych odnośnych organizacji międzynarodowych. Udział UN ODA w warsztatach na temat BTWC będzie finansowany. Udział przewodniczącego w posiedzeniach państw stron BTWC może być finansowany w indywidualnych przypadkach.

9. PODMIOT REALIZUJĄCY – KWESTIE DOTYCZĄCE PERSONELU

Biorąc pod uwagę pozabudżetowy charakter działań przewidzianych w niniejszej decyzji dla UN ODA, będzie potrzebny dodatkowy personel.

DECYZJA RADY 2012/422/WPZiB

z dnia 23 lipca 2012 r.

w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia aktywnie realizuje strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia z dnia 12 grudnia 2003 r. i wdraża środki wymienione w rozdziale III tej strategii, takie jak zwiększanie skuteczności multilateralizmu oraz propagowanie stabilnego środowiska międzynarodowego i regionalnego.
- (2) Unia popiera system opierający się na wielostronnych traktatach, który zapewnia podstawę prawną i normatywną dla wszystkich wysiłków na rzecz nieprolifracji. Polityka Unii polega na dążeniu do realizacji i rozpowszechnienia zasad obowiązujących w zakresie rozbrojenia i nieprolifracji. Unia wspiera państwa trzecie w wypełnianiu ich zobowiązań wynikających z wielostronnych konwencji i systemów.
- (3) Wspólna deklaracja przyjęta na szczycie na rzecz Śródziemnomorza w Paryżu w dniu 23 lipca 2008 r. ustanawiająca Unię dla Śródziemnomorza potwierdziła wspólny zamiar zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie zgodnie z przyjętą na konferencji euro-śródziemnomorskiej w dniach 27–28 listopada 1995 r. deklaracją barcelońską; deklaracja ta między innymi przewiduje wspieranie bezpieczeństwa regionalnego za pośrednictwem działań na rzecz nierozprzestrzeniania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, poprzez przystępowanie i stosowanie się do międzynarodowych i regionalnych systemów nieprolifracji oraz do umów w sprawie kontroli zbrojeń i rozbrojenia – takich jak Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konwencja o zakazie broni chemicznej, konwencja o zakazie broni biologicznej i toksycznej czy Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych – lub do porozumień regionalnych – takich jak strefy wolne od broni – wraz z systemami kontroli przewidzianymi w tych umowach lub porozumieniach, a także poprzez wypełnianie w dobrej wierze zobowiązań w ramach konwencji dotyczących kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji.
- (4) Strony Unii dla Śródziemnomorza będą dążyć do stworzenia na Bliskim Wschodzie strefy, którą byłyby w stanie wzajemnie i skutecznie kontrolować, wolnej od broni masowego rażenia – broni jądrowej, chemicznej i biologicznej – oraz od środków jej przenoszenia. Ponadto strony rozważą podjęcie praktycznych kroków m.in. aby zapobiegać rozprzestrzenianiu broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, jak również nadmiernemu gromadzeniu broni konwencjonalnej.
- (5) W dniach 19–20 czerwca 2008 r. Unia Europejska zorganizowała w Paryżu seminarium pt. „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”, podczas którego spotkali się przedstawiciele państw regionu i państw członkowskich Unii, a także przedstawiciele środowisk akademickich i krajowych agencji energii jądrowej. Uczestnicy zachęcali Unię do wspierania dalszej debaty na różnych forach oraz do stopniowego nadawania jej – na podstawie ustaleń barcelońskich – bardziej oficjalnego formatu, który obejmowałby dyskusje między urzędnikami rządowymi, z jednoczesnym uwzględnieniem szerszego zasięgu geograficznego.
- (6) Podczas zorganizowanej w 2010 roku konferencji poświęconej przeglądowi Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) zwrócono uwagę na duże znaczenie, jakie mają działania prowadzące do pełnego wdrożenia rezolucji z 1995 roku w sprawie Bliskiego Wschodu („rezolucja z 1995 roku”). Z tego względu podczas konferencji zatwierdzono praktyczne działania, m.in. rozważenie wszystkich propozycji służących wsparciu rezolucji z 1995 roku, w tym propozycji Unii, która podjęła się organizacji seminarium będącego kontynuacją seminarium z czerwca 2008 roku.
- (7) Podczas wspomnianej konferencji przeglądowej podkreślono ponadto rolę, jaką odgrywa społeczeństwo obywatelskie we wdrażaniu rezolucji z 1995 roku, i zachęcano do podejmowania wszelkich wysiłków w tym zakresie.
- (8) W dniach 6–7 lipca 2011 r. Unia zorganizowała w Brukseli seminarium, by „propagować budowę zaufania oraz wspierać proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia”; w seminarium wzięli udział przedstawiciele wyższego szczebla z państw regionu, trzech państw depozytariuszy NPT, państw członkowskich Unii, innych zainteresowanych państw, a także przedstawiciele środowisk akademickich oraz oficjalni przedstawiciele najważniejszych organizacji regionalnych i międzynarodowych. Uczestnicy stanowczo zachęcali Unię, by nadal ułatwiała proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia, w tym przez podjęcie dalszych podobnych inicjatyw przed konferencją w 2012 roku, która ma zostać zwołana przez Sekretarza Generalnego ONZ i współwnioskodawców rezolucji z 1995 roku.
- (9) W dniu 14 października 2011 r. Sekretarz Generalny ONZ oraz rządy Federacji Rosyjskiej, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych, jako współwnioskodawcy rezolucji dotyczącej NPT z 1995 roku w sprawie Bliskiego Wschodu oraz państwa depozytariusze traktatu, w porozumieniu z państwami regionu, mianowali podsekretarza stanu Jaakko Laajavę mediatorem, a rząd Finlandii wybrano rządem organizatorem konferencji w 2012 roku dotyczącej ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia.

- (10) Od listopada 2011 roku Unia ściśle współdziała z mediatorem i jego zespołem w celu dalszego wspierania procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby zapewnić podjęcie stosownych kroków w następstwie seminarium z 2011 roku mającego „propagować budowę zaufania oraz wspierać proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia”, Unia wspiera działania prowadzące do osiągnięcia następujących celów:

- a) wspieranie prac mediatora na konferencję w 2012 roku dotyczącą ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia;
- b) zwiększanie wyeksponowania Unii w regionie jako ważnego podmiotu na arenie międzynarodowej w dziedzinie nieprolifracji;
- c) wspieranie regionalnego dialogu na temat polityki i bezpieczeństwa między przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielami rządów, zwłaszcza między ekspertami, urzędnikami i środowiskiem akademickim;
- d) określenie konkretnych środków budowy zaufania, które mogłyby posłużyć jako praktyczne działania na rzecz ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- e) wspieranie rozmów na temat upowszechniania i wdrażania odpowiednich traktatów międzynarodowych i innych instrumentów służących zapobieganiu rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- f) omawianie kwestii dotyczących pokojowego wykorzystania energii jądrowej oraz rozwijanie w tym zakresie współpracy na szczeblu międzynarodowym i regionalnym.

2. W tym kontekście projekty, które ma wesprzeć Unia, obejmują następujące konkretne działania:

- a) zapewnienie środków umożliwiających zorganizowanie wydarzenia nawiązującego do seminariów Unii z 2008 i 2011 roku; wydarzenie to w formie seminarium w zakresie dyplomacji drugiego toru miałoby się odbyć przed konferencją w 2012 roku;
- b) zapewnienie środków na opracowanie dokumentów przygotowawczych dotyczących tematów, które będą omawiane podczas tego seminarium;

- c) zapewnienie środków na opracowanie specjalnej strony na portalu Konsorcjum Ośrodków Analitycznych UE ds. Nieprolifracji;

- d) zapewnienie środków umożliwiających udział pozarządowych ekspertów z Unii, jeśli zajdzie taka potrzeba i w ścisłym porozumieniu z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych ESDZ, w stosownych inicjatywach oficjalnych, pozarządowych i inicjatywach w zakresie dyplomacji drugiego toru, takich jak Ramy z Ammanu (*Amman Framework*).

Szczegółowy opis projektów przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmie się Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji, które wykonuje to zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje z Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji niezbędnych uzgodnień.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 352 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowę o finansowaniu z Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zapewnienia, aby wkład Unii został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 18 miesięcy od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3. Wygasa ona jednak po sześciu miesiącach od dnia jej wejścia w życie, jeśli do tego czasu nie zostanie zawarta żadna umowa o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Projekty wspierające proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia

1. CELE

W deklaracji barcelońskiej przyjętej na konferencji euro-śródmorzeskiej w dniach 27–28 listopada 1995 r. Unia i jej śródmorzescy partnerzy uzgodnili, że będą dążyć do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy, którą byłoby w stanie skutecznie kontrolować, wolnej od broni masowego rażenia (BMR) i środków jej przenoszenia. W 2008 roku we wspólnej deklaracji z paryskiego szczytu na rzecz Śródmorza potwierdzono, że Unia jest gotowa do przeanalizowania i opracowania praktycznych działań, które przygotują odpowiednie warunki do pełnego wdrożenia rezolucji z 1995 roku w sprawie Bliskiego Wschodu („rezolucja z 1995 roku”) przyjętej podczas konferencji przeglądowej NPT oraz ustanowienia takiej strefy. Takie praktyczne działania zostały najpierw przeanalizowane podczas seminarium UE „Bezpieczeństwo, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia i rozbrojenie na Bliskim Wschodzie”, które odbyło się w Paryżu w 2008 roku; następnie zostały one określone na seminarium mającym „propagować budowę zaufania oraz wspierać proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia”, które odbyło się w Brukseli w lipcu 2011 roku.

Zdaniem Unii praktyczne działania powinny między innymi mieć na celu upowszechnianie i przestrzeganie wszystkich wielostronnych umów i instrumentów w dziedzinie nieprolifracji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia, takich jak Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konwencja o zakazie broni chemicznej, konwencja o zakazie broni biologicznej i toksycznej, Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych i Haski kodeks postępowania przeciwko proliferacji rakiet balistycznych, a także zawierane z MAEA całościowe porozumienia o zabezpieczeniach wraz z protokołem dodatkowym. Rozpoczęcie negocjacji w sprawie Traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej i cywilnych jądrowych instalacji wybuchowych stanowiłoby kolejny istotny krok w tym kontekście. Takie działania mogą stać się ważnym środkiem budowy zaufania regionalnego i może przyczynić się do ustanowienia podlegającej skutecznej kontroli strefy wolnej od broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia.

Unia pragnie kontynuować i pogłębiać dialog na temat polityki i bezpieczeństwa z odpowiednimi partnerami z Unii dla Śródmorza i z wszystkimi pozostałymi państwami Bliskiego Wschodu, koncentrując się na kwestiach związanych z ustanowieniem strefy wolnej od broni masowego rażenia. Unia Europejska uważa, że opracowanie i wdrożenie konkretnych środków budowy zaufania mogłoby ułatwić osiągnięcie postępów w procesie ustanowienia strefy wolnej od broni masowego rażenia.

Z uwagi na rosnące w regionie zainteresowanie sposobami pokojowego wykorzystania energii jądrowej należy również podjąć działania, dzięki którym opracowywanie sposobów takiego wykorzystania energii jądrowej będzie przebiegało zgodnie z najwyższymi standardami w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony i nieprolifracji. Unia nadal popiera decyzje i rezolucję w sprawie Bliskiego Wschodu przyjęte podczas konferencji przeglądowej NPT 1995, która przedłużyła obowiązywanie układu, oraz dokumenty końcowe konferencji przeglądowej NPT 2000 i konferencji przeglądowej NPT 2010. Podczas konferencji przeglądowej NPT w 2010 roku zatwierdzono szereg konkretnych działań, w tym między innymi zwołanie konferencji w 2012 roku dotyczącej ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia, jak również rozważenie wszystkich propozycji służących wspieraniu wdrażania rezolucji z 1995 roku.

Po sukcesie seminarium UE, które odbyło się w lipcu 2011 roku, Unia uważa, że osiągnięcie tych celów można by wesprzeć przez kolejne seminarium na rzecz konferencji w 2012 roku.

Unia pragnie poprzeć powyższe cele w następujący sposób:

- przez organizację seminarium kontynuacyjnego, które ma się odbyć przed konferencją w 2012 roku;
- przez zapewnienie środków na opracowanie dokumentów przygotowawczych zleconych ekspertom z regionu i spoza niego w celu wsparcia seminarium kontynuacyjnego;
- przez zapewnienie środków na opracowanie specjalnej strony na portalu Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji (www.non-proliferation.eu);
- przez zapewnienie środków umożliwiających udział pozarządowych ekspertów z Unii, jeśli zajdzie taka potrzeba i w ścisłym porozumieniu z ESDZ, w stosownych oficjalnych, pozarządowych i inicjatywach w zakresie dyplomacji drugiego toru, takich jak Ramy z Ammanu (*Amman Framework*).

2. OPIS PROJEKTÓW

2.1. *Projekt 1: Zorganizowanie – przed konferencją w 2012 roku – seminarium wspierającego proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia*

2.1.1. Cel projektu

- a) zorganizowanie – przed konferencją w 2012 roku – wydarzenia nawiązującego do seminarium UE mającego „wspierać proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia”, które odbyło się w Brukseli w dniach 6–7 lipca 2011 r. w formie ogólnego posiedzenia w zakresie dyplomacji drugiego toru;

- b) omówienie kwestii związanych z bezpieczeństwem regionalnym na Bliskim Wschodzie, w tym z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia, i kwestii związanych z bronią konwencjonalną;
- c) przeanalizowanie ewentualnych środków budowy zaufania, które mogłyby ułatwić proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- d) omówienie możliwości upowszechniania i realizacji międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu oraz innych instrumentów;
- e) przeanalizowanie perspektyw współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej i związanych z nią działań pomocowych.

2.1.2. Oczekiwane rezultaty projektu

- a) wspieranie prac mediatora związanych z przygotowaniem konferencji w 2012 roku dotyczącej ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia;
- b) pogłębienie dialogu i zwiększenie zaufania społeczeństwa obywatelskiego i rządów w celu osiągnięcia dalszych postępów w procesie prowadzącym do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia;
- c) zwiększenie wzajemnego zrozumienia kwestii mających wpływ na sytuację związaną z bezpieczeństwem w regionie, w tym kwestii dotyczących rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz broni konwencjonalnej;
- d) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia w zakresie praktycznych działań potrzebnych do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- e) przyłączenie się do starań na rzecz upowszechniania i realizacji międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu oraz innych instrumentów;
- f) ułatwienie współpracy międzynarodowej i regionalnej w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej zgodnie z najwyższymi standardami w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, ochrony i nieprolifracji.

2.1.3. Opis projektu

Projekt przewiduje zorganizowanie jednego dwudniowego seminarium; jego najkorzystniejszą lokalizacją byłaby Bruksela lub region Bliskiego Wschodu. Udział w nim wezmą m.in. przedstawiciele właściwych instytucji Unii, państw członkowskich, wszystkich państw Bliskiego Wschodu, państw dysponujących bronią jądrową, właściwych organizacji międzynarodowych, a także eksperci reprezentujący środowisko akademickie. Oczekuje się, że w seminarium weźmie udział około 150 uczestników.

Dyskusjami będą kierować eksperci reprezentujący środowisko akademickie. Ze względu na szczególnie charakter poruszanych tematów dyskusje prowadzone będą zgodnie z zasadą Chatham House, która umożliwi bardziej nieformalną i otwartą debatę, bez możliwości powoływania się na źródło informacji uzyskanych podczas spotkania.

Koszty poniesione przez zaproszonych uczestników i prelegentów (przedstawicieli środowiska akademickiego i urzędników spoza Unii) zostaną pokryte: będą to koszty podróży, zakwaterowania i dietyienne. Decyzja Rady przewiduje również środki finansowe na pokrycie wszelkich pozostałych kosztów, takich jak koszty obiektu konferencyjnego, sprzętu konferencyjnego, obiadów, kolacji i przerw na kawę. Roboczym językiem seminarium będzie język angielski.

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji w ścisłym porozumieniu z przedstawicielem WP i państwami członkowskimi zaprosi uczestników na seminarium i przygotuje porządek obrad konferencji.

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji przygotuje sprawozdanie z seminarium, które przekaże przedstawicielowi WP i mediatorowi. Sprawozdanie można będzie udostępnić odpowiednim organom Unii, wszystkim państwom Bliskiego Wschodu, pozostałym zainteresowanym państwom i właściwym organizacjom międzynarodowym.

2.2. Projekt 2: Dokumenty przygotowawcze

2.2.1. Cel projektu

- a) opracowanie do dwudziestu dokumentów przygotowawczych dotyczących tematów poruszanych na seminarium w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia;
- b) opracowanie narzędzi, które pomogą zrozumieć sytuację związaną z bezpieczeństwem w regionie, w tym w zakresie rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz broni konwencjonalnej;
- c) określenie ewentualnych środków budowy zaufania, które mogłyby posłużyć jako praktyczne działania na rzecz ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- d) określenie sposobów osiągnięcia dalszych postępów w zakresie upowszechniania i wdrażania międzynarodowych traktatów o nieprolifracji i rozbrojeniu i innych instrumentów;

- e) określenie możliwości współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej w kontekście polityk energetycznych i potrzeb poszczególnych państw.

2.2.2. Oczekiwane rezultaty projektu

- a) przedstawienie podczas seminarium pomysłów i propozycji na rzecz wsparcia procesu budowy zaufania prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz przeprowadzenie ukierunkowanej i usystematyzowanej dyskusji na wszystkie związane z tym kwestie;
- b) zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia wśród społeczeństwa obywatelskiego i rządów w zakresie kwestii związanych z ustanowieniem na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz z zapewnieniem bezpieczeństwa w tym regionie;
- c) przedstawienie rządów i organizacjom międzynarodowym rozwiązań politycznych lub rozwiązań w zakresie strategii działania, które mogą ułatwić ustanowienie na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia oraz zapewnić bezpieczeństwo w tym regionie.

2.2.3. Opis projektu

Projekt przewiduje opracowanie do dwudziestu dokumentów przygotowawczych, z których każdy liczyłby 5–10 stron. Opracowaniem lub zleceniem opracowania tych dokumentów zajmie się Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji; nie będą one musiały odzwierciedlać poglądów instytucji Unii ani państw członkowskich. Za zaproszenie do opracowania dokumentów mające zachęcić ekspertów z regionu do udziału w projekcie będzie odpowiadać Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji.

Dokumenty przygotowawcze będą dotyczyć tematów poruszanych na seminarium w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowych i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia. W każdym dokumencie przedstawione zostaną rozwiązania polityczne lub rozwiązania w zakresie strategii działania.

Dokumenty przygotowawcze zostaną rozpowszechnione wśród uczestników seminarium, odpowiednich organów w Unii i w państwach członkowskich, wszystkich państw Bliskiego Wschodu, pozostałych zainteresowanych państw i właściwych organizacji międzynarodowych. Dokumenty te można będzie opublikować na portalu Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji.

Dokumenty te można będzie zebrać w jednym opracowaniu, które zostałoby opublikowane po zakończeniu seminarium.

2.3. Projekt 3: Opracowanie specjalnej strony na portalu Konsorcjum Ośrodków Analitycznych UE ds. Nieprolifracji

2.3.1. Cel projektu

- a) Zachęcenie do dyskusji i współdziałania między urzędnikami rządowymi, społeczeństwem obywatelskim, organizacjami pozarządowymi i środowiskiem akademickim;
- b) Opracowanie specjalnej strony, na której ośrodki analityczne zajmujące się nieprolifracją mogą wymieniać się niezależnymi poglądami i analizami dotyczącymi tematów poruszanych na seminarium.

2.3.2. Oczekiwane rezultaty projektu

Ułatwienie wymiany poglądów i zwiększenie udziału społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych i środowiska akademickiego w procesie ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia.

2.3.3. Opis projektu

Projekt przewiduje opracowanie – na portalu Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji – specjalnej strony internetowej dotyczącej posiedzenia. Strona ta umożliwi darmowe pobieranie wszelkich istotnych dokumentów, w tym dokumentów opracowanych na wspomniane seminarium i opublikowanych w związku z nim, a także dokumentów przygotowanych przez niezależne ośrodki analityczne pragnące dzielić się wynikami swoich badań dotyczących tematyki seminarium.

2.4. Projekt 4: Udział pozarządowych ekspertów z Unii, jeśli zajdzie taka potrzeba i w ścisłym porozumieniu z ESDZ, w stosownych inicjatywach oficjalnych, pozarządowych i inicjatywach w zakresie dyplomacji drugiego toru, takich jak Ramy z Ammanu (Amman Framework). Finansowanie stosownych inicjatyw tematycznej ad hoc

2.4.1. Cel projektu

Zagwarantowanie odpowiedniego udziału i pełnej reprezentacji ekspertów z Unii – także przez finansowanie inicjatyw tematycznych – w podjętych już stosownych inicjatywach oficjalnych, pozarządowych i inicjatywach w zakresie dyplomacji drugiego toru o zasięgu międzynarodowym lub regionalnym, takich jak Ramy z Ammanu (Amman Framework), lub w inicjatywach, które mają zostać podjęte w niedalekiej przyszłości, z myślą o wspieraniu procesu prowadzącego do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia.

2.4.2. Oczekiwane rezultaty projektu

Zgromadzenie informacji i publikacji tematycznych, utrzymywanie użytecznej sieci kontaktów i pozytywne oddziaływanie na ogólny proces prowadzący do ustanowienia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia.

2.4.3. Opis projektu

Wspieranie udziału pozarządowych ekspertów z Unii, jeżeli urzędnicy Unii nie uczestniczą w stosownych inicjatywach oficjalnych, pozarządowych i inicjatywach w zakresie dyplomacji drugiego toru o zasięgu międzynarodowym lub regionalnym.

3. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 18 miesięcy.

4. BENEFICJENCI

Beneficjentami tego projektu są:

- a) państwa Bliskiego Wschodu;
- b) pozostałe zainteresowane państwa;
- c) właściwe organizacje międzynarodowe;
- d) społeczeństwo obywatelskie.

5. ASPEKTY PROCEDURALNE, KOORDYNACJA I KOMITET ZARZĄDZAJĄCY

Komitet zarządzający będzie się składał z przedstawicieli WP i przedstawicieli podmiotu wykonawczego dla każdego konkretnego projektu. Komitet zarządzający będzie regularnie dokonywać przeglądu wykonania decyzji Rady, przynajmniej co sześć miesięcy, w tym przy pomocy elektronicznych środków łączności.

6. PODMIOTY WYKONAWCZE

Techniczne wykonanie decyzji Rady zostanie powierzone Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji.

Konsorcjum będzie wykonywać swoje zadania pod kierownictwem WP. Wykonując swoje zadania, będzie współpracować z WP, państwami członkowskimi UE, innymi uczestniczącymi państwami oraz, w stosownych przypadkach, z organizacjami międzynarodowymi.

DECYZJA RADY 2012/423/WPZiB

z dnia 23 lipca 2012 r.

w sprawie wsparcia – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz wspólnego stanowiska Rady 2003/805/WPZiB – nierozprzestrzenianie rakiet balistycznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; rozdział III tej strategii zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii Europejskiej, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tej broni.
- (2) Unia aktywnie realizuje tę strategię i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziałach II i III, na przykład poprzez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie określonych projektów mających na celu wzmocnienie wielostronnego systemu nieprolifracji oraz wielostronnych środków budowy zaufania. Haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwany dalej „kodeksem”) jest integralną częścią tego systemu. Ma on na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu systemów rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia oraz rozprzestrzenianiu związanych z nimi technologii, a także ograniczanie tego rozprzestrzeniania.
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia.

W tym wspólnym stanowisku wzywa się między innymi do podejmowania działań na rzecz podpisania kodeksu przez jak największą liczbę państw, zwłaszcza dysponujących zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych, a także do dalszego rozwijania i wdrażania kodeksu – w szczególności przewidzianych w nim środków budowy zaufania – oraz do wspierania ściślejszego powiązania kodeksu z wielostronnym systemem nieprolifracji ONZ.

- (4) W dniu 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje Rady oraz dokument zatytułowany „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia”, w którym stwierdzono, że rozprzestrzenianie BMR nadal stanowi jedno z największych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa oraz że polityka nieprolifracji jest istotnym elementem wspólnej polityki zagranicznej

i bezpieczeństwa. W grudniu 2010 r. Rada – biorąc pod uwagę poczynione postępy i obecnie podejmowane wysiłki w ramach wdrażania „nowych kierunków działań” – uzgodniła, że okres wdrażania zostanie przedłużony do końca 2012 r.

- (5) W dniu 18 grudnia 2008 r. Rada przyjęła decyzję 2008/974/WPZiB ⁽²⁾ wspierającą haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Decyzja ta umożliwiła skuteczne upowszechnianie kodeksu i przestrzeganie jego zasad. Kontynuowanie dialogu w gronie państw sygnatariuszy kodeksu i państw niebędących sygnatariuszami jest jednym z priorytetów Unii, gdyż służy dalszemu propagowaniu upowszechniania kodeksu, a także jego lepszemu wdrożeniu oraz umocnieniu. Niniejsza decyzja następcza powinna się do tego przyczyniać.
- (6) Mimo istnienia haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych, stałe rozprzestrzenianie rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia – w szczególności rozprzestrzenianie w ramach obecnych programów rakietowych na Bliskim Wschodzie, w północno-wschodniej i południowej Azji, w tym w Iranie i Koreińskiej Republice Ludowo Demokratycznej – jest przyczyną rosnącego zaniepokojenia społeczności międzynarodowej.
- (7) Rada Bezpieczeństwa ONZ podkreśliła w rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) – i przypominała o tym w rezolucji RB ONZ nr 1977 (2011) – że rozprzestrzenianie broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, a także środków przenoszenia tych rodzajów broni, zagraża światowemu pokojowi i bezpieczeństwu; zobowiązała ponadto państwa między innymi do tego, by powstrzymały się od jakiegokolwiek udzielania wsparcia na rzecz opracowywania, nabywania, wytwarzania, posiadania, transportowania, przekazywania lub wykorzystywania broni jądrowej, chemicznej lub biologicznej i środków przenoszenia tych rodzajów broni przez podmioty niepubliczne. Fakt, że broń jądrowa, chemiczna i biologiczna oraz środki jej przenoszenia stanowią zagrożenie dla światowego pokoju i bezpieczeństwa, potwierdzono w rezolucji RB ONZ nr 1887 (2009) w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz rozbrojenia jądrowego. Ponadto Rada Bezpieczeństwa ONZ stwierdziła w rezolucji RB ONZ nr 1929 (2010), opierając się między innymi na wcześniejszych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa, że Iran nie powinien podejmować żadnych działań związanych z raketami balistycznymi zdolnymi do przenoszenia broni jądrowej, w tym z wyrzutniami wykorzystującymi technologię rakiet balistycznych, a państwa powinny przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki, by

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 91

zapobiec transferowi do Iranu technologii i pomocy technicznej w związku z takimi działaniami. Niniejsza decyzja powinna ogólnie przyczynić się do wspierania szeregu działań służących zwalczaniu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby zapewnić stałe i praktyczne wdrażanie pewnych elementów strategii Unii przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, UE:

a) popiera działania wspierające haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych, służące w szczególności:

- działaniu na rzecz upowszechnienia kodeksu, zwłaszcza na rzecz podpisania kodeksu przez wszystkie państwa dysponujące zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych;

- wspieraniu wdrażania kodeksu;

- lepszemu wyeksponowaniu kodeksu, w szczególności przy okazji dziesiątej rocznicy podpisania go;

b) ogólnie wspiera szereg działań, które służą zwalczaniu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, które to działania ukierunkowane są w szczególności na rozpowszechnianie wiedzy na temat tego zagrożenia, zwiększanie wysiłków na rzecz poprawy skuteczności instrumentów wielostronnych – przygotowując wsparcie dla inicjatyw będących odpowiedzią na te konkretne wyzwania i pomagając zainteresowanym państwom w umacnianiu na szczeblu krajowym ich odnośnych systemów kontroli wywozu.

2. W tym kontekście projekty, które mają być wspierane przez Unię, obejmują następujące szczególne działania:

a) Działania wspierające kodeks:

- opracowanie i opublikowanie „pakietu startowego” na potrzeby działań informacyjnych skierowanych do państw niebędących sygnatariuszami, z jednoczesnym przypomnieniem o obowiązkach spoczywających na państwach sygnatariuszach;

- organizowanie informacyjnych imprez towarzyszących przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy kodeksu w Wiedniu;

- organizowanie informacyjnych imprez towarzyszących na rzecz wsparcia kodeksu, przy okazji posiedzenia Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

- zorganizowanie maksymalnie trzech regionalnych seminariów informacyjnych zgodnie z priorytetami Unii (w miarę możliwości w Azji, państwach Zatoki Perskiej i Ameryce Łacińskiej);

- zachęcanie przedstawicieli państw rozwijających się – zarówno będących, jak i niebędących sygnatariuszami kodeksu – do udziału w corocznych posiedzeniach oraz w seminariach informacyjnych;

- organizowanie sesji informacyjnych (w tym przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy kodeksu w Wiedniu) dla państw, które niedawno przystąpiły do kodeksu, aby wspomóc je w wypełnianiu ich zobowiązań;

- wspieranie koordynowania działań promocyjnych dotyczących kodeksu z działaniami komitetu ONZ utworzonego na mocy rezolucji nr1540, m.in. przez finansowanie udziału ekspertów kodeksu w wizytacjach krajowych organizowanych przez ten komitet;

- wspieranie bezpiecznego internetowego mechanizmu informowania i komunikowania na potrzeby kodeksu (e-ICC), m.in. przez techniczne udoskonalenie strony internetowej;

- zapewnianie wsparcia finansowego działaniom służącym uczczeniu dziesiątej rocznicy podpisania kodeksu.

b) Działania ogólnie wspierające nierozprzestrzenianie rakiet balistycznych:

- zorganizowanie przy okazji spotkań na forach wielostronnych maksymalnie czterech seminariów w celu zwiększenia wiedzy na temat rozprzestrzeniania rakiet balistycznych w miarę możliwości w powiązaniu z imprezami informacyjnymi dotyczącymi kodeksu, o których mowa w lit. a), takich jak seminarium przy okazji Zgromadzenia Ogólnego ONZ, Konferencji Rozbrojeniowej czy posiedzeń komitetów przygotowawczych układu o nierozprzestrzenianiu;

- zorganizowanie maksymalnie trzech seminariów regionalnych w celu zwiększenia wiedzy o rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych i zachęcenia do debaty na temat perspektyw lepszego zajęcia się na szczeblu regionalnym zagrożeniem wynikającym z rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, możliwie w powiązaniu z innymi działaniami informacyjnymi Unii dotyczącymi kodeksu; przy współpracy z odpowiednimi państwami takie seminaria można byłoby zorganizować w Azji, regionie Zatoki Perskiej i w Ameryce Łacińskiej;

- opracowanie trzech dokumentów, które będą postawą do dyskusji o ewentualnych dalszych działaniach wielostronnych zapobiegających zagrożeniu rozprzestrzenianiem rakiet oraz propagujących rozbrojenie w odniesieniu do rakiet balistycznych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na: możliwe środki budowy zaufania, możliwe prawnie wiążące środki dotyczące rakiet balistycznych ziemi-ziemia krótkiego i średniego zasięgu oraz analizę możliwości przyjęcia w pierwszej kolejności regionalnego podejścia, na przykład w regionach o szczególnym znaczeniu dla Unii lub tam, gdzie w niedalekiej przyszłości można oczekiwać postępów;

- z myślą o zapobieżeniu na wczesnym etapie transferowi technologii podwójnego zastosowania oraz transferowi wiedzy – zorganizowanie maksymalnie trzech sesji informacyjnych dla ekspertów reprezentujących w szczególności środowiska naukowe, środowiska zajmujące się przestrzenią kosmiczną oraz przemysł;

- zachęcanie do umożliwienia dostępu naukowcom z państw rozwijających się, którzy prowadzą prace dotyczące nierozprzestrzeniania rakiet, do projektów realizowanych przez centra doskonałości Unii Europejskiej;
- zorganizowanie w koordynacji z centrami doskonałości Unii Europejskiej ukierunkowanych misji ekspertów w państwach poza Unią, aby podzielić się informacjami i doświadczeniami w zakresie kontroli wywozu technologii raketowych i produktów podwójnego zastosowania oraz aby udzielić pomocy w tworzeniu krajowych zdolności tych państw;
- wspieranie szkolenia ekspertów na temat nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych, przez umożliwienie im udziału w programach unijnych, takich jak programy Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony, lub w programach państw członkowskich UE.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (*Fondation pour la recherche stratégique* - FRS), która wykonuje to zadanie pod kierunkiem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z FRS.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 930 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę o finansowaniu z FRS. Umowa ta zobowiązuje FRS do zapewnienia, by wkład Unii został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w możliwie najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez FRS. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.
2. Komisja przedstawia informacje na temat finansowych aspektów projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące od dnia zawarcia umów o finansowaniu, o których mowa w art. 3 ust. 3. Wygasa ona jednak po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie, jeżeli żadna umowa o finansowaniu nie zostanie zawarta do tego czasu.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Unijne wsparcie – w ramach wdrażania strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz wspólnego stanowiska Rady 2003/805/WPZiB – na rzecz nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych

1. CELE

Unia Europejska w zdecydowany sposób propaguje nierozprzestrzenianie rakiet (strategia UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia z dnia 12 grudnia 2003 r.; wspólne stanowisko Rady 2003/805/WPZiB z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia; zatwierdzone przez Radę „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia” z dnia 8 grudnia 2008 r.; poparcie przez UE rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), o której przypomniano w rezolucji RB ONZ nr 1977 (2010)).

Unia od samego początku stanowczo popiera haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwany dalej „kodeksem”) i stale wyraża zaniepokojenie rozprzestrzenieniem rakiet balistycznych. Unia Europejska uważa, że kodeks ten jest ważnym wielostronnym instrumentem mającym na celu ograniczenie rozprzestrzeniania systemów rakiet balistycznych i związanych z nimi technologii poprzez zapewnienie środków przejrzystości i środków budowy zaufania. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej podpisały ten kodeks i wdrażają go w dobrej wierze.

W przeszłości Unia podjęła próbę usunięcia braków, jeśli chodzi o wdrażanie kodeksu i jego upowszechnianie, organizując w 2007 roku, przy okazji corocznego posiedzenia, warsztaty dla państw sygnatariuszy kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami.

Unia Europejska, zachęcona wynikami tych warsztatów, kontynuuje tę inicjatywę i wspiera następujące trzy aspekty kodeksu:

- upowszechnianie kodeksu;
- wdrażanie kodeksu;
- umocnienie kodeksu i usprawnianie jego funkcjonowania.

Działanie to podjęto na mocy decyzji 2008/974/WPZiB z dnia 18 grudnia 2008 r., co pozwoliło na realizację szeregu inicjatyw wspierających kodeks, w tym na:

- stworzenie specjalnej bezpiecznej strony internetowej;
- zorganizowanie szeregu imprez towarzyszących w Wiedniu i Nowym Jorku służących rozpropagowaniu kodeksu wśród państw niebędących sygnatariuszami;
- warsztaty w Paryżu służące zwiększaniu wiedzy wśród państw z Afryki i Bliskiego Wschodu;
- wizytę obserwatorów w kompleksie wyrzutni rakiet nośnych (SLV) w Kourou w Gujanie Francuskiej;
- opracowanie dokumentów będących podstawą dyskusji.

Ta decyzja Rady przyczyniła się do rozpowszechnienia wiedzy o kodeksie i rozpropagowania kodeksu wśród państw trzecich. Wsparła również Kostarykę, Węgry, Francję i Rumunię w działaniach, które podejmowały jako państwa przewodniczące kodeksowi. Przez lepsze wyeksponowanie kodeksu ułatwiła przystąpienie doń nowych członków.

Przez wzgląd na osiągnięte wyniki oraz na stałe rozprzestrzenianie rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia, powodujące rosnące zaniepokojenie społeczności międzynarodowej – w szczególności rozprzestrzenianie w ramach obecnych programów rakietowych na Bliskim Wschodzie, w północno-wschodniej i południowej Azji, w tym w Iranie i Koreańskiej Republice Ludowo Demokratycznej – przeprowadzone zostaną następujące działania:

- udzielanie wsparcia na rzecz kodeksu;
- wspieranie nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych;
- organizowanie imprez informacyjnych dotyczących kodeksu i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych.

Niniejsza decyzja, dzięki temu, że nie ogranicza się jedynie do propagowania przystępowania do kodeksu, pozwala pogłębić międzynarodową debatę na temat rozprzestrzeniania rakiet i włączyć w nią nowe regiony i nowe środowiska.

2. OPIS PROJEKTU

2.1. Projekt 1: Udzielanie wsparcia na rzecz kodeksu

2.1.1. Cel projektu

Kodeks stanowi istotny instrument, który przez zapewnienie środków budowy zaufania i środków przejrzystości przyczynia się do ograniczenia rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i związanych z nimi technologii. Konieczne są jednak dalsze działania w celu wsparciu kodeksu, a w szczególności działania służące:

- propagowaniu upowszechniania kodeksu, a zwłaszcza podpisaniu kodeksu przez wszystkie państwa dysponujące zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych;
- wspieraniu wdrażania wszystkich aspektów kodeksu;
- lepszemu wyeksponowaniu kodeksu, w szczególności przy okazji dziesiątej rocznicy podpisania go.

2.1.2. Opis projektu

Projekt przewiduje trzy rodzaje działań:

- a) Opracowanie i opublikowanie „pakietu startowego” obejmującego drukowaną broszurę oraz nośnik CD lub USB na potrzeby działań informacyjnych skierowanych do państw niebędących sygnatariuszami, a także przypominającego o obowiązkach spoczywających na państwach sygnatariuszach. „Pakiet startowy” będzie także dostępny on-line i będzie obejmował wszelkie niezbędne informacje o kodeksie i odnośne punkty kontaktowe.
- b) Wspieranie bezpiecznego internetowego mechanizmu informowania i komunikowania na potrzeby kodeksu (elektroniczny bezpośredni centralny punkt kontaktowy – e-ICC), m.in. przez techniczne udoskonalenie strony internetowej w ścisłej współpracy z austriackim Ministerstwem Spraw Zagranicznych.
- c) Zorganizowanie uroczystości w związku z dziesiątą rocznicą podpisania kodeksu. Podmiot odpowiedzialny za realizację zapewni wsparcie finansowe na rzecz działań służących uczczeniu tej rocznicy. Przyjmą on przede wszystkim formę międzynarodowej konferencji, która zostanie zorganizowana zimą 2012/2013, w miarę możliwości w Hadze, Nowym Jorku lub Wiedniu (o miejscu zdecyduje Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi w ramach właściwej grupy roboczej Rady).

2.1.3. Oczekiwane rezultaty projektu

- Wykorzystywanie „pakietu startowego” przez państwo przewodniczące kodeksowi, austriacki sekretariat (bezpośredni centralny punkt kontaktowy – ICC), Unię i innych partnerów na potrzeby prowadzonych przez siebie działań informacyjnych.
- Dystrybuowanie „pakietu startowego” wśród szerokiego grona podczas szeregu imprez.
- Dalsze rozwijanie i modernizowanie specjalnej strony internetowej kodeksu.
- Lepsze wyeksponowanie kodeksu na forum międzynarodowym przez zorganizowanie międzynarodowej uroczystości w celu uczczenia dziesiątej rocznicy podpisania go.

2.1.4. Beneficjenci projektu

Beneficjentami projektu są zarówno państwa sygnatariusze kodeksu, jak i państwa nie będące sygnatariuszami.

2.2. Projekt 2: Wspieranie nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych

2.2.1. Cel projektu

Mimo istnienia kodeksu, stałe rozprzestrzenianie rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia – w szczególności rozprzestrzenianie w ramach obecnych programów raketowych na Bliskim Wschodzie, w północno-wschodniej i południowej Azji, w tym w Iranie i Koreańskiej Republice Ludowo Demokratycznej – jest przyczyną rosnącego zaniepokojenia społeczności międzynarodowej.

Ogólnie projekt wesprze szereg działań, które służą zwalczaniu rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i ukierunkowane są w szczególności na rozpowszechnianie wiedzy na temat tego zagrożenia, zwiększanie wysiłków na rzecz poprawy skuteczności instrumentów wielostronnych – przygotowując wsparcie dla inicjatyw będących odpowiedzią na te konkretne wyzwania i pomagając zainteresowanym państwom w umacnianiu na szczeblu krajowym ich odnośnych systemów kontroli wywozu.

2.2.2. Opis projektu

Projekt przewiduje trzy rodzaje działań:

- a) Publikowanie dokumentów będących podstawą dyskusji. Możliwe tematy to m.in.:
 - prawnie wiążące środki dotyczące rakiet balistycznych ziemia–ziemia krótkiego i średniego zasięgu;

- dalsze działania wielostronne zapobiegające zagrożeniu rozprzestrzenianiem rakiet oraz propagujące rozbrojenie w odniesieniu do rakiet balistycznych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na możliwe środki budowy zaufania;
 - mechanizmy kontroli wywozu i tranzytu.
- b) Organizowanie sesji informacyjnych na temat kwestii związanych z transferem technologii podwójnego zastosowania oraz transferem wiedzy, z myślą o zapobieganiu tym zjawiskom w odniesieniu do rakiet balistycznych. Sesje te pozwolą na zastanowienie się nad tendencjami w zakresie transferu technologii na potrzeby rakiet balistycznych oraz nad działaniami, które można by promować, aby na wczesnym etapie zapobiec temu zjawisku. W tym celu Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (FRS) zorganizuje trzy warsztaty dla ekspertów reprezentujących środowiska naukowe, środowiska zajmujące się przestrzenią kosmiczną oraz przemysł z państw będących i niebędących sygnatariuszami kodeksu.
- c) Ukierunkowane misje ekspertów w państwach poza Unią. W koordynacji z centrami doskonałości Unii Europejskiej dwaj eksperci w dziedzinie nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych przeprowadzą misje w terenie w wybranych państwach. Możliwym celem tych misji mogłyby być – choć nie wyłącznie – następujące państwa: Malezja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Chiny, Algieria, RPA, Indie, Brazylia, Tajlandia i Meksyk. Ostateczna lista państw, a także możliwości podjęcia wspólnych *démarches* wraz z komitetem utworzonym na mocy rezolucji ONZ nr 1540, zostaną określone w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych.

2.2.3. Oczekiwane rezultaty projektu

- Wspieranie nierozprzestrzeniania rakiet;
- Rozpropagowanie wysiłków podejmowanych na forach wielostronnych – w tym na mocy kodeksu – w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu rakiet;
- Sprowokowanie debaty na temat nowych inicjatyw zapobiegających rozprzestrzenianiu rakiet;
- Zwiększenie – dzięki sesjom informacyjnym – wiedzy na temat kwestii związanych z transferem technologii podwójnego zastosowania oraz transferem wiedzy, z myślą o zapobieganiu tym zjawiskom w odniesieniu do rakiet balistycznych.

2.2.4. Beneficjenci projektu

Unia i państwa członkowskie skorzystają z dokumentów będących podstawą dyskusji; o szerszej dystrybucji tych dokumentów zdecyduje Wysoki Przedstawiciel w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Ostateczna decyzja zostanie podjęta na podstawie propozycji podmiotu realizującego zgodnie z art. 2 ust. 2.

Sesje informacyjne – dzięki temu że będą obejmować sesje dla przedstawicieli przemysłu, środowisk badawczych i innych – umożliwią zaangażowanie szerszej rzeszy ekspertów zajmujących się kwestiami przestrzeni kosmicznej i rakiet.

Ukierunkowane misje ekspertów skoncentrują się na najważniejszych państwach, które nie są sygnatariuszami kodeksu, lub na podmiotach regionalnych odgrywających istotną rolę w transferze technologii i działaniach związanych z przestrzenią kosmiczną.

2.3. Projekt 3: Organizowanie imprez informacyjnych dotyczących kodeksu i nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych.

2.3.1. Cel projektu

Dzięki temu projektowi, obejmującemu zorganizowanie szeregu imprez służących zaangażowaniu państw niebędących sygnatariuszami kodeksu, rozpowszechniana będzie wiedza na temat nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych i wiedza na temat kodeksu. W tym celu w Wiedniu, Genewie i Nowym Jorku przy okazji istotnych wydarzeń organizowane będą imprezy angażujące delegatury ONZ.

2.3.2. Opis projektu

Projekt przewiduje dwa rodzaje imprez:

- a) Sfinansowanie sześciu imprez informacyjnych – wspierających zarówno kodeks, jak i nierozprzestrzenianie rakiet balistycznych – w trzech miastach:
- w Nowym Jorku przy okazji posiedzenia Pierwszego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ lub posiedzeń komitetów przygotowawczych układu o nierozprzestrzenianiu;
 - w Genewie przy okazji Konferencji Rozbrojeniowej;
 - w Wiedniu przy okazji posiedzeń sygnatariuszy kodeksu, Komitetu ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej (COPUOS) lub innych istotnych działań ONZ w tym mieście.

Imprezy mogłyby mieć różnorodną postać:

- seminariów dla maksymalnie 80 przedstawicieli misji przy ONZ w Nowym Jorku, Genewie i Wiedniu – bazujących na udziale wybranej grupy prelegentów i urzędników Unii Europejskiej;
- obiadów lub kolacji o charakterze zamkniętym, służących zaangażowaniu urzędników wyższego szczebla z wybranych państw – bazujących na udziale unijnych przedstawicieli wysokiego szczebla i ekspertów.

Na potrzeby każdej z tych imprez podmiot realizujący przedstawi Wysokiemu Przedstawicielowi wykaz państw, a wśród nich państw niebędących sygnatariuszami kodeksu. Pozwoli to na zaproszenie przedstawicieli wyższego szczebla zajmujących się kwestiami nieprolifracji.

- b) Sfinansowanie trzech regionalnych seminariów informacyjnych, które mogłyby zostać zorganizowane w Ameryce Łacińskiej (np. w Chile, Meksyku, Argentynie lub Brazylii), na Bliskim Wschodzie (np. w państwach Zatoki Perskiej, w Zjednoczonych Emiratach Arabskich lub Jordani) oraz w Azji (np. w Singapurze lub Wietnamie). Wybór miejsca zostanie dokonany w porozumieniu z WP i zostanie skonsultowany z państwami członkowskimi na forum właściwej grupy roboczej Rady. Seminarium będzie poświęcone tendencjom w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i skupieniu się na kwestiach regionalnych, a także kodeksowi i praktycznym informacjom na temat bycia państwem-sygnatariuszem.

2.3.3. Oczekiwane rezultaty projektu

- Rozpowszechnienie informacji o tendencjach w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet, a w szczególności o haskim Kodeksie postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w odniesieniu do państw niebędących sygnatariuszami kodeksu, sprzyjające dyskusjom na temat dalszych działań propagujących nierozprzestrzenianie rakiet;
- Sprowokowanie debaty w Unii i poza nią na temat przyszłych inicjatyw;
- Lepsze wyeksponowanie rozprzestrzeniania rakiet jako strategicznego wyzwania.

2.3.4. Beneficjenci projektu

Wspomniane imprezy będą się koncentrować głównie na państwach niebędących sygnatariuszami kodeksu, chociaż ze względów politycznych przy okazji niektórych imprez możliwa jest współpraca z państwami będącymi sygnatariuszami. Uczestnikami powinni być przede wszystkim eksperci i urzędnicy wyższego szczebla.

Ostateczny wybór państw beneficjentów zostanie dokonany po skonsultowaniu się jednostki realizującej z WP i w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Ostateczna decyzja zostanie podjęta na podstawie propozycji podmiotu realizującego zgodnie z art. 2 ust. 2.

3. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego projektu wynosi 24 miesiące.

4. PODMIOT REALIZUJĄCY PROJEKT

Techniczna realizacja projektów zostanie powierzona FRS.

Podmiot realizujący przygotowuje:

- a) kwartalne sprawozdania z realizacji projektów;
- b) sprawozdanie końcowe nie później niż miesiąc po zakończeniu realizacji projektów.

Sprawozdania zostaną przesłane WP.

FRS zapewni wyeksponowanie wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

5. UCZESTNICY REPREZENTUJĄCY STRONY TRZECIE

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszej decyzji. Ekspersi z państw sygnatariuszy kodeksu lub z państw niebędących sygnatariuszami mogą być uważani za uczestników reprezentujących strony trzecie. Ich prace będą prowadzone zgodnie ze standardowymi zasadami FRS.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY 2012/424/WPZiB**z dnia 23 lipca 2012 r.****dotycząca wykonania decyzji 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

Artykuł 1uwzględniając decyzję 2011/782/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 1,

Osoby i podmioty wymienione w załączniku do niniejszej decyzji dodaje się do wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2011/782/WPZiB.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(1) W dniu 1 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/782/WPZiB.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2012 r.

(2) Zważywszy na powagę sytuacji panującej w Syrii, do wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2011/782/WPZiB należy dodać kolejne osoby i podmioty,

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 319 z 2.12.2011, s. 56.

ZAŁĄCZNIK

Osoby i podmioty, o których mowa w art. 1

Osoby

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Generał brygady Sha'afiq Masa		Szef 215 wydziału (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie zatrzymanych opozycjonistów. Uczestniczy w represjach wymierzonych w ludność cywilną.	24.7.2012
2.	Generał brygady Burhan Qadour		Szef wydziału 291 (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie zatrzymanych.	24.7.2012
3.	Generał brygady Salah Hamad		Zastępca szefa 291 wydziału wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
4.	Generał brygady Muhammad (lub: Mohammed) Khallouf (alias Abou Ezzat)		Szef wydziału 235 o nazwie „Palestyna” (Damaszek) wywiadu Wojsk Lądowych, który jest centralnym elementem wojskowego aparatu opresji. Uczestniczy bezpośrednio w represjach wymierzonych w opozycjonistów. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
5.	Generał dywizji Riad al-Ahmed		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) wywiadu Wojsk Lądowych. Odpowiedzialny za torturowanie i zabójstwa opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
6.	Generał brygady Abdul Salam Fajr Mahmoud		Szef wydziału w Bab Touma (Damaszek) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
7.	Generał brygady Jawdat al-Ahmed		Szef wydziału w Homs (Hims) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
8.	Pułkownik Qusay Mihoub		Szef wydziału w Deraa (Dara) (oddelegowany z Damaszku do Deraa wraz z rozpoczęciem się manifestacji w tym mieście) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
9.	Pułkownik Suhail Al-Abdullah		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) wywiadu Wojsk Lotniczych. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
10.	Generał brygady Khudr Khudr		Szef wydziału w Lattaquié wywiadu ogólnego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
11.	Generał brygady Ibrahim Ma'ala		Szef wydziału 285 (Damaszek) wywiadu ogólnego (zastąpił pod koniec 2011 roku gen. bryg. Hussama Fendiego). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
12.	Generał brygady Firas Al-Hamed		Szef wydziału 318 w Homs (Hims) wywiadu ogólnego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
13.	Generał brygady Hussam Luqa		Od kwietnia 2012 roku (zastąpił gen. bryg. Nasra al-Alego) szef wydziału w Homs Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
14.	Generał brygady Taha Taha		Szef wydziału w Lattaquié (Latakia) Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
15.	Generał brygady Nasr al-Ali		Kieruje lokalizacją w Deraa od kwietnia 2012 roku (były szef wydziału w Homs) Dyrekcji Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
16.	Bassel Bilal		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
17.	Ahmad Kafan		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
18.	Bassam al-Misri		Oficer służby więziennej w centralnym zakładzie karnym w Idlibie; brał bezpośredni udział w torturowaniu opozycjonistów przetrzymywanych w centralnym zakładzie karnym w Idlibie.	24.7.2012
19.	Ahmed al-Jarroucheh	Data urodzenia: 1957	Dyrektor wydziału zewnętrznego wywiadu ogólnego (wydział 279). Z tego tytułu odpowiada za komórki wywiadu ogólnego w ambasadach Syrii. Bierze bezpośredni udział w represjonowaniu opozycjonistów przez władze syryjskie, a w szczególności zajmuje się represjami wobec opozycji syryjskiej na uchodźstwie.	24.7.2012
20.	Michel Kassouha (alias Ahmed Salem; alias Ahmed Salem Hassan)	Data urodzenia: 1 lutego 1948 r.	Członek syryjskich służb bezpieczeństwa Syrii od początku lat 70-tych. Brał udział w walce z opozycją we Francji i w Niemczech. Od 2006 roku odpowiada za stosunki zewnętrzne wydziału 273 wywiadu ogólnego Syrii. Dawny funkcjonariusz, był bliskim współpracownikiem szefa wywiadu ogólnego, Alego Mamlouka, jednego z najważniejszych funkcjonariuszy reżimowych służb bezpieczeństwa, objętego przez UE środkami ograniczającymi od dnia 9 maja 2011 roku. Bezpośrednio wspiera represje realizowane przez reżim przeciwko opozycjonistom, a w szczególności zajmuje się represjami wobec opozycji syryjskiej na uchodźstwie.	24.7.2012
21.	Generał Ghassan Jaoudat Ismail	Data urodzenia: 1960 rok Miejsce urodzenia: Derikich, region miasta Tartus.	Odpowiedzialny za wydział misji wywiadu Wojsk Lotniczych, który zarządza, we współpracy z wydziałem operacji specjalnych, elitarnymi oddziałami wywiadu Wojsk Lotniczych, odgrywającymi istotną rolę w represjach stosowanych przez reżim. W związku z tym Ghassan Jaoudat Ismail jest członkiem kadr wojskowych, które bezpośrednio realizują reżimowe represje wobec opozycji.	24.7.2012
22.	Général Amer al-Achi (alias Amis al Ashi; alias Ammar Aachi; alias Amer Ashi)		Ukończył szkołę wojskową w Aleppo. Kieruje wydziałem informacji wywiadu Wojsk Lotniczych (od roku 2012), bliski współpracownik Daouda Rajaha, syryjskiego ministra obrony. Z racji funkcji pełnionych w wywiadzie Wojsk Lotniczych Amer al-Achi jest zaangażowany w represje wobec opozycji syryjskiej.	24.7.2012

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
23.	Generał Mohammed Ali Nasr (lub: Mohammed Ali Naser)	Data urodzenia: ok. 1964	Bliski współpracownik Mahera al-Assada, młodszego brata prezydenta. Najważniejszy etap swojej kariery spędził w Gwardii Republikańskiej. W 2010 roku wstąpił do wydziału wewnętrznego (lub wydziału 251) wywiadu ogólnego, który zajmuje się walką z opozycją polityczną. Jako członek jego ścisłego kierownictwa generał Mohammed Ali bierze bezpośredni udział w represjach wymierzonych w opozycjonistów.	24.7.2012
24.	Generał Issam Hallaq		Szef sztabu Wojsk Lotniczych od 2010 roku. Zawiaduje operacjami lotniczymi wymierzonymi w opozycję.	24.7.2012
25.	Ezzedine Ismael	Data urodzenia: połowa lat 40-tych (prawdopodobnie 1947 rok). Miejsce urodzenia: Bastir, region miasta Dżabla.	Emerytowany generał i dawny funkcjonariusz wywiadu Wojsk Lotniczych, na których czele stanął na początku pierwszej dekady XXI wieku. W 2006 roku został mianowany doradcą politycznym i ds. bezpieczeństwa prezydenta. Jako doradca polityczny i ds. bezpieczeństwa prezydenta Syrii Ezzedine Ismael jest zaangażowany w reżimową politykę represji wymierzonych w opozycję.	24.7.2012
26.	Samir Joumaa (alias Abou Sami)	Data urodzenia: ok. 1962	Od prawie 20 lat jest szefem gabinetu Mohamada Nassifa Kheira Beka, jednego z głównych doradców ds. bezpieczeństwa przy Bacharze al-Assadzie (który zajmuje oficjalnie stanowisko asystenta wiceprezydenta Farouka al-Chareha). Z uwagi na bliską współpracę z Bacharem al-Asadem i Mohammedem Nassifem Kheirem Bekiem Samir Joumaa jest zaangażowany w reżimową politykę represji wymierzonych w opozycjonistów.	24.7.2012

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody umieszczenia w wykazie	Data umieszczenia w wykazie
1.	Drex Technologies S.A.	Data zarejestrowania: 4 lipca 2000 r. Nr w rejestrze: 394678 Dyrektor: Rami Makhlof Zarejestrowany przedstawiciel: Mossack Fonseca & Co (BVI) Ltd	Drex Technologies jest w całości własnością Ramiego Makhloufa, który figuruje w wykazie osób objętych sankcjami za wspieranie finansowe reżimu syryjskiego. Rami Makhlof wykorzystuje Drex Technologies do kontrolowania swoich międzynarodowych aktywów finansowych i zarządzania nimi - w tym większościowego pakietu udziałów w SyriaTel, która figurowała już w unijnym wykazie, ponieważ również finansowo wspierała reżim syryjski.	24.7.2012
2.	Cotton Marketing Organisation	Adres: Bab Al-Faraj P.O. Box 729, Aleppo Tel.: +96321 2239495/6/7/8 Cmo-aleppo@mail.sy www.cmo.gov.sy	Przedsiębiorstwo państwowe. Wspiera finansowo reżim syryjski.	
3.	Syrian Arab Airlines (a.k.a. SAA, a.k.a. Syrian Air)	Al-Mohafazeh Square, P.O. Box 417, Damascus, Syria Tel: +963112240774	Spółka państwowa kontrolowana przez reżim. Finansuje działalność reżimu.	24.7.2012

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecnictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL